

ΙΟΝΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

ΤΜΗΜΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ, ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑΣ

Πτυχιακή Εργασία

«International Tax Competitiveness Index 2018»

Παναγάκου Ελένη Μαρία

Ξ2015102

Κάτσιος Σταύρος

Λίβας Σωτήριος

International Tax Competitiveness Index 2018

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.....	6
Corporate Income Tax.....	7
Top Marginal Corporate Income Tax Rate.....	8
Capital Cost Recovery: Machines, Buildings, and Intangibles	8
Inventories.....	11
Loss Offset Rules: Carryforwards and Carrybacks	11
Tax Incentives and Complexity.....	12
Research and Development	13
Patent Boxes.....	13
Complexity	14
Individual Taxes	16
Taxes on Ordinary Income.....	16
Top Marginal Income Tax Rate.....	17
Income Level at Which Top Rate Applies.....	19
The Economic Cost of Labor Taxation.....	19
Capital Gains and Dividends Taxes.....	21
Capital Gains Tax Rate.....	21
Inflation Indexing.....	22
Dividend Tax Rates	22
Complexity	22
Consumption Taxes.....	23
Consumption Tax Rate	23
Consumption Taxes.....	25
Consumption Tax Base	26
Complexity	27
ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΑ.....	30

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ.....	56
ΓΛΩΣΣΑΡΙ.....	62
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ	69

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η δομή του φορολογικού κώδικα μιας χώρας είναι ένας σημαντικός και καθοριστικός παράγοντας της οικονομικής της απόδοσης. Ένας καλά δομημένος φορολογικός κώδικας, σύμφωνα με τον οποίο είναι εύκολο να συμμορφωθούν οι φορολογούμενοι και να μπορούν να προωθήσουν την οικονομική ανάπτυξη, αυξάνοντας παράλληλα τα έσοδα για τις προτεραιότητες μιας κυβέρνησης. Αυτός ήταν και ο λόγος που αποφάσισα να μεταφράσω ένα κομμάτι από την έρευνα «International Tax Competitiveness Index 2018» και συγκεκριμένα τις σελίδες 7-21, στις οποίες μελετώνται οι εταιρικοί φόροι, οι φόροι κατανάλωσης, οι φόροι φυσικών προσώπων και οι φόροι πωλήσεων διαφόρων χωρών του κόσμου.

Corporate Income Tax

The corporate income tax is a direct tax on the profits of a corporation. All OECD countries levy a tax on corporate profits, but the rates and bases vary widely from country to country. Corporate income taxes reduce the after-tax rate of return on corporate investment. This increases the cost of capital, which leads to lower levels of investment and economic output. Additionally, the corporate tax can lead to lower wages for workers, lower returns for investors, and higher prices for consumers.

Although the corporate income tax has a relatively significant impact on a country's economy, it raises a relatively low amount of tax revenue for most governments. The *ITCI* breaks the corporate income tax category into three subcategories.

Table 3 displays each country's Corporate Income Tax category rank and score along with the ranks and scores of the subcategories, which are the corporate rate, cost recovery, and incentives and complexity.

Top Marginal Corporate Income Tax Rate

The top marginal corporate tax rate measures the rate at which each additional dollar of taxable profit is taxed. High marginal corporate tax rates tend to discourage capital formation and slow economic growth.¹ Countries with higher top marginal corporate income tax rates than the OECD average receive lower scores than those with lower, more competitive rates.

France has the highest top marginal corporate income tax rate at 34.4 percent. This is followed by Portugal (31.5 percent), Australia (30 percent), and Mexico (30 percent). The lowest top marginal corporate income tax rate in the OECD is found in Hungary at 9 percent. There are five other countries with rates below 20 percent: Ireland (12.5 percent), and the Czech Republic, Poland, Slovenia, and the United Kingdom (all at 19 percent). The OECD average top corporate income tax rate is 23.9 percent.²

Capital Cost Recovery: Machines, Buildings, and Intangibles

Typically, when a business calculates its taxable income, it takes its revenue and subtracts its costs (such as wages and raw materials). However, with capital investments (buildings, machines, and other equipment) the calculation is more complicated. Businesses in most countries are generally not allowed to immediately deduct the cost of their capital investments. Instead, they are required to write off these costs over several years or even decades, depending on the type of asset.

TABLE 3.

Corporate Tax

Country	Overall Rank	Overall Score	Rate Rank	Rate Score	Cost Recovery Rank	Cost Recovery Score	Incentives/Complexity Rank	Incentives/Complexity Score
Australia	27	47.0	32	31.8	16	49.1	12	79.4

¹ OECD, "Tax Policy Reform and Economic Growth," OECD Tax Policy Studies, No. 20, Nov. 3, 2010, <https://www.oecd.org/ctp/tax-policy/tax-policy-reform-and-economic-growth-9789264091085-en.htm>.

² OECD, "OECD Tax Database, Table II.1 – Statutory corporate income tax rate."

TAX FOUNDATION

Austria	15	57.1	18	48.0	10	52.7	17	73.1
Belgium	23	50.5	29	33.1	3	64.8	25	66.8
Canada	22	51.0	24	42.2	29	41.3	10	81.5
Chile	30	46.3	18	48.0	35	24.3	11	80.2
Czech Republic	8	69.8	3	67.5	18	48.5	14	77.6
Denmark	14	58.4	13	57.8	25	43.8	20	70.8
Estonia	1	100.0	7	64.3	1	100.0	2	97.7
Finland	5	71.4	7	64.3	31	38.3	1	100.0
France	34	35.3	35	17.4	9	53.0	22	69.2
Germany	24	50.4	31	32.3	14	50.5	7	85.4
Greece	25	47.9	28	35.0	24	44.3	9	82.2
Hungary	3	85.4	1	100.0	30	40.3	18	72.4
Iceland	11	66.2	7	64.3	22	46.3	16	76.6
Ireland	4	80.2	2	88.6	23	46.2	19	71.0
Israel	29	46.4	16	54.5	5	56.5	35	29.8
Italy	32	41.6	26	38.9	13	51.2	34	50.6
Japan	35	34.7	30	32.6	33	36.6	29	61.6
Korea	28	46.8	25	39.9	7	54.8	33	57.9
Latvia	2	99.9	7	64.3	1	100.0	3	97.5
Luxembourg	21	51.1	23	44.7	8	54.5	30	61.1
Mexico	31	42.0	32	31.8	21	46.3	21	69.8
Netherlands	19	55.3	18	48.0	11	52.4	23	68.8
New Zealand	18	55.5	27	38.3	27	43.6	4	96.9
Norway	13	63.1	16	54.5	28	42.0	6	90.7
Poland	9	67.7	3	67.5	26	43.7	13	78.2
Portugal	33	35.5	34	26.9	20	46.9	31	60.7
Slovak Republic	10	66.7	11	61.0	12	51.4	15	77.2
Slovenia	12	63.7	3	67.5	19	47.1	28	63.5

TAX FOUNDATION

Spain	26	47.3	18	48.0	32	38.1	26	65.9
Sweden	7	70.2	13	57.8	15	50.5	5	93.0
Switzerland	6	70.7	12	60.5	6	55.4	8	83.5
Turkey	17	56.1	13	57.8	17	48.5	32	59.0
United Kingdom	16	56.6	3	67.5	34	29.5	24	67.0
United States	20	54.5	22	45.3	4	58.8	27	63.6

Depreciation schedules establish the amounts businesses are legally allowed to write off, as well as how long assets need to be written off. For instance, a government may require a business to deduct an equal percentage of the cost of a machine over a seven-year period. By the end of the depreciation period, the business would have deducted the total initial dollar cost of the asset. However, due to the time value of money (a normal real return plus inflation), write-offs in later years are not as valuable in real terms as write-offs in earlier years. As a result, businesses effectively lose the ability to deduct the full present value of their investment cost. This treatment of capital expenses understates true business costs and overstates taxable income in present value terms.³

A country's cost recovery score is determined by the capital allowances for three asset types: machinery, industrial buildings, and intangibles.⁴ Capital allowances are expressed as a percent of the present value cost that corporations can write off over the life of an asset. A 100 percent capital allowance represents a business's ability to deduct the full cost of an investment over its life. Countries that provide faster write-offs for capital investments receive higher scores in the *ITCI*.

On average, across the OECD, businesses can write off 84.0 percent of the cost of machinery,

46.7 percent of the cost of industrial buildings, and 74.7 percent of the cost of intangibles.⁵

Estonia and Latvia, which have a corporate tax that only applies to distributed profits, are coded as allowing 100 percent of the present value of a capital investment to be written off, because a business's distributed profits are determined by cash flow.

³ Kyle Pomerleau, "Cost Recovery across the OECD," Tax Foundation, Nov. 19, 2013, <https://taxfoundation.org/capital-cost-recovery-across-oecd/>.

⁴ Intangible assets are typically amortized, but the write-off is similar to depreciation.

⁵ Oxford University Centre for Business Taxation, "CBT Tax Database 2017," <http://eureka.sbs.ox.ac.uk/4635/>. 8 Id.

Inventories

In the same vein as capital investments, the costs of inventories are not written off in the year in which the purchases are made. Instead, the costs of inventories are deducted when the inventory is sold. As a result, it is necessary for governments to define the total cost of inventories sold. There are three methods governments allow businesses to use to calculate their inventories: Last In, First Out (LIFO); Average Cost; and First In, First Out (FIFO).

Countries that allow businesses to choose the LIFO method receive the highest score, those that allow the Average Cost method receive an average score, and countries that only allow the FIFO method receive the lowest score. Fourteen countries allow companies to use the LIFO method of accounting.⁸ Sixteen countries use the Average Cost method of accounting, and five countries limit companies to using the FIFO method of accounting.

Loss Offset Rules: Carryforwards and Carrybacks

In most countries, corporations are allowed to either deduct current year losses against future profits, or deduct current year losses against past profits, receiving a tax rebate for overpayments. Loss offset rules dictate the number of years a corporation is allowed to carry forward or carry back net operating losses.

The ability for a corporation to carry forward or carry back operating losses ensures that a corporation is taxed on its average profitability over many years. This more efficiently accounts for a business's true costs and profits, rather than taxing any given year's profits, which are susceptible to the ups and downs of the economy. Restricting the carryforward or carryback of losses places a greater average tax burden on industries that are more susceptible to business cycles.

In 19 of the 35 OECD countries, corporations can carry forward losses indefinitely, though eight of these limit the generosity of the provision by capping the percentage of losses that can be carried forward.⁶ Of the countries with restrictions, the average loss carryforward period is 7.9 years. Hungary and Poland have the most restrictive loss carryforward provisions, at 50 percent of losses for five years (coded as 2.5 years). The *ITCI* ranks

⁶ Deloitte International Tax Source, "Tax guides and highlights," <https://dits.deloitte.com/#TaxGuides>. Countries with unlimited carryforward periods are coded as having periods of 100 years. Some countries restrict the amount of losses that can be deducted each year. For example, Slovenia only allows 50 percent of losses to be carried forward indefinitely. These restrictions are coded as the percentage of losses that can be carried forward or backward times the number of allowable years. Thus, Slovenia is coded as 50.

TAX FOUNDATION

countries higher than that allow losses to be carried forward indefinitely than countries that restrict the number of years corporations are allowed to carry forward losses.

Countries are much more restrictive with loss carryback provisions than they are with carryforward provisions. Only the Estonian and Latvian systems allow unlimited carrybacks of losses. Of the nine countries that allow limited carrybacks, the average period is 1.27 years. The *ITCI* penalizes the 24 countries that do not allow any loss carrybacks at all.

Tax Incentives and Complexity

Good tax policy treats economic decisions neutrally, neither encouraging nor discouraging one activity over another. A tax incentive is a tax credit, deduction, or preferential tax rate that applies for one type of economic activity but not others. Providing tax incentives or special provisions distorts economic decisions.

For instance, when an industry receives a tax credit for producing a specific product, it may choose to overinvest in that activity, which might otherwise not be profitable. Additionally, the cost of special provisions is often offset by shifting the burden onto other taxpayers in the form of higher tax rates.

In addition, the possibility of receiving incentives invites efforts to secure these tax preferences,⁷ such as lobbying, which creates additional deadweight economic loss as firms focus resources on influencing the tax code in lieu of producing products. For instance, the deadweight losses in the United States attributed to tax compliance and lobbying were estimated to be between \$215 billion and \$987 billion in 2012. These expenditures for lobbying, along with compliance, have been shown to reduce economic growth by crowding out potential economic activity.⁸

The *ITCI* considers whether countries provide incentives such as research and development (R&D) credits and patent box provisions, which apply lower tax rates on income earned

⁷ Christopher J. Coyne and Lotta Moberg, "The Political Economy of State-Provided Targeted Benefits," George Mason University, Mercatus Center, Working Paper No. 14-13, May 2014, http://mercatus.org/sites/default/files/Coyne_TargetedBenefits_v2.pdf.

⁸ Jason J. Fichtner and Jacob M. Feldman, "The Hidden Costs of Tax Compliance," George Mason University, Mercatus Center, May 20, 2013, http://mercatus.org/sites/default/files/Fichtner_TaxCompliance_v3.pdf.

from patented technologies or procedures held within the country. Countries which provide such incentives are scored lower than those that do not.

Research and Development

In the absence of full expensing, an R&D tax credit provides a partially compensating offset for the costs of business investment. Unfortunately, R&D tax credits are rarely neutral—they usually define very specific activities that qualify—and are often complex in their implementation.

As with other incentives, R&D credits distort investment decisions and lead to the inefficient allocation of resources. Additionally, the desire to secure R&D incentives encourages lobbying activities that consume resources and detract from investment and production. In Italy, for instance, firms can engage in a negotiation process for incentives, such as easy term loans and tax credits, as long as the incentives have EU approval.⁹

Countries could better use the revenue spent on special tax incentives to provide a lower business tax rate across the board or to improve the treatment of capital investment.

In the OECD, 23 countries provide credits for research and development. The remaining 12

countries either do not provide any special treatment for R&D or allow businesses to expense

R&D investments. Countries that provide R&D tax credits receive a lower score on the *ITCI*.¹³

Patent Boxes

As globalization has increased, countries have searched for ways to prevent corporations from reincorporating or shifting operations or profits elsewhere. One solution has been the creation of patent boxes.

Patent boxes provide corporations a lower rate on income earned from intellectual property. Intellectual property is extremely mobile. Hence, a country can use the lower tax rate of a

⁹ Deloitte International Tax Source, "Tax guides and highlights. 13 Id.

TAX FOUNDATION

patent box to entice corporations to hold their intellectual property within its borders. This strategy provides countries with revenue they might not otherwise receive if those companies were to move their patents elsewhere.

Instead of providing patent boxes for intellectual property, countries should recognize that all capital is mobile and lower their corporate tax rates across the board. This would encourage investment of all kinds instead of merely incentivizing corporations to locate their patents in a specific country.

Twelve OECD countries—Belgium, France, Hungary, Ireland, Israel, Italy, Luxembourg, the Netherlands, Portugal, Spain, Turkey, and the United Kingdom—have patent box legislation, with rates and exemptions varying among countries.¹⁰ Countries with patent box regimes score lower than those without patent boxes.

Patent boxes in some countries have become less generous in recent years as the OECD requirements for countering harmful tax practices have been adopted. Countries that follow the OECD standards now require companies to have substantial activity within their borders in order to benefit from tax preferences associated with their intellectual property. Among the 12 countries with patent boxes, only France and Turkey continue to have patent boxes that do not conform to the OECD requirements.¹⁵

Complexity

Corporate tax code complexity is quantified by measuring the tax compliance burden placed on firms. These burdens are measured by the number of payments made for the corporate income tax as well as the time needed to comply with the tax (measured in hours of compliance time per year). Tax code compliance consumes resources that could otherwise be used for investment and business operations.

Countries that require higher numbers of tax payments and longer periods of time for tax compliance receive lower scores on the *ITCI*. The results are based on data from PwC's *Paying Taxes 2018* component of the “Doing Business” report from the World Bank.¹¹

¹⁰ Id. See also Robert D. Atkinson and Scott Andes, “Patent Boxes: Innovation in Tax Policy and Tax Policy for Innovation,” The Information Technology & Innovation Foundation, October 2011, <http://www.itif.org/files/2011-patent-box-final.pdf>. ¹⁵ Bloomberg Law, “BNA BEPS Tracker.”

¹¹ PwC and the World Bank Group, “Paying Taxes 2018,” https://www.pwc.com/gx/en/paying-taxes/pdf/pwc_paying_taxes_2018_full_report.pdf?WT.mc_id=CT13-PL1300-DM2-TR2-LS1-ND30-TTA4-CN_payingtaxes-2018-intro-pdf-button.

The nation with the highest number of required tax payments is Israel with 21. Italy follows with 13, then Japan and Switzerland with 12. Norway imposes the fewest number of payments with three, while Mexico imposes the second fewest with four. The average across the OECD is eight payments; the U.S. requires seven payments.

Complying with corporate income taxes takes the most time in Israel, at 110 hours, followed by 102 hours in Mexico and 87 hours in the United States. Tax compliance takes the least amount of time in Estonia, at 5 hours, followed by 12 hours in Ireland and 15 hours in Switzerland. The average across the OECD is 44 hours.

Individual Taxes

Individual taxes are one of the most prevalent means of raising revenue to fund government. Individual income taxes are levied on an individual's or household's income (wages and, often, capital gains and dividends) to fund general government operations. These taxes are typically progressive, meaning that the rate at which an individual's income is taxed increases as the individual earns more income.

In addition, countries have payroll taxes. These typically flat-rate taxes are levied on wage income in addition to a country's general individual income tax. However, revenue from these taxes is typically allocated specifically toward social insurance programs such as unemployment insurance, government pension programs, and health insurance.¹²

Individual taxes have the benefit of being some of the more transparent taxes. Taxpayers are made aware of their total amount of taxes paid at some point in the process, unlike consumption taxes, which are collected and remitted by a business.

However, most individual taxes have the effect of discouraging work, due to a highly progressive structure, and discouraging saving and investment by applying to capital gains and dividend income, which causes double taxation of personal savings and of corporate income.¹³

A country's score for its individual income tax is determined by three subcategories: the rate and progressivity of wage taxation, the extent to which the income tax double taxes corporate income, and complexity. Table 4 shows the ranks and scores for the entire Individual Taxes category as well as the rank and score for each subcategory.

Taxes on Ordinary Income

Individual income taxes are levied on the income of individuals. Many countries, such as the United States, rely on individual income taxes as a significant source of revenue. They are used to raise revenue for both general government operations and for specific programs, such as social insurance and government-provided health insurance.

¹² Daniel Bunn and Alec Fomwalt, "A Comparison of the Tax Burden on Labor in the OECD, 2018," Tax Foundation, Sept. 17, 2018, <https://taxfoundation.org/comparison-tax-burden-labor-oecd-2018/>.

¹³ Kyle Pomerleau, "The High Burden of State and Federal Capital Gains Tax Rates," Tax Foundation, Feb. 11, 2014, <https://taxfoundation.org/high-burden-state-and-federal-capital-gains-tax-rates/>.

TAX FOUNDATION

A country's taxes on ordinary income are measured according to three variables: the top rate at which ordinary income is taxed, the progressivity of the income tax system, and the economic efficiency of labor taxation.

Top Marginal Income Tax Rate

Most income tax systems have a progressive tax structure. This means that, as individuals earn more income, they move into tax brackets with higher tax rates. The top marginal tax rate is the top tax rate on all income over a certain level. For example, the United States has seven tax brackets, with the seventh (top) bracket taxing each additional dollar of income over \$500,000

TABLE 4.

Individual Taxes

Country	Overall		Capital Gains/Dividends		Income Tax		Complexity	
	Rank	Score	Rank	Score	Rank	Score	Rank	Score
Australia	19	64.2	23	51.9	24	53.3	9	85.5
Austria	21	60.9	28	47.4	17	58.5	16	77.2
Belgium	7	79.1	9	82.6	21	54.4	8	85.6
Canada	23	58.8	32	38.9	18	57.4	10	82.8
Chile	22	59.7	22	52.8	7	69.8	29	56.2
Czech Republic	4	86.2	8	83.4	4	87.0	25	66.9
Denmark	30	51.0	34	26.2	20	55.8	13	80.1
Estonia	1	100.0	11	73.4	2	99.2	2	98.1
Finland	27	55.2	30	41.7	29	50.9	15	78.0
France	34	42.0	33	37.6	33	33.4	24	69.7
Germany	28	54.3	26	49.0	10	65.0	30	52.6
Greece	14	71.4	14	65.6	25	53.2	5	87.7
Hungary	15	70.3	14	65.6	3	92.1	32	43.4
Iceland	31	48.3	20	56.8	9	65.5	35	28.8
Ireland	33	45.9	35	25.7	32	35.5	4	90.0

TAX FOUNDATION

Israel	35	36.1	17	62.8	34	27.9	34	33.3
Italy	32	46.0	25	49.5	16	58.9	33	38.7
Japan	25	57.2	19	57.8	30	50.6	26	64.9
Korea	10	73.6	10	74.8	14	62.3	19	72.9
Latvia	2	90.3	11	73.4	1	100.0	17	74.1
Luxembourg	17	69.3	3	89.4	19	57.2	31	51.6
Mexico	13	72.1	7	85.3	31	35.6	7	86.0
Netherlands	8	78.2	5	86.4	23	53.4	12	80.5
New Zealand	3	88.6	1	100.0	12	64.7	14	78.0
Norway	11	73.4	27	48.2	13	64.3	1	100.0
Poland	16	69.8	18	59.7	5	81.0	28	60.5
Portugal	29	51.9	16	64.4	35	27.0	22	70.1
Slovak Republic	6	80.9	13	67.4	6	78.4	11	81.3
Slovenia	12	73.0	5	86.4	27	51.3	22	70.1
Spain	18	65.9	21	53.9	8	67.1	20	72.5
Sweden	20	63.2	29	43.7	22	54.0	3	91.6
Switzerland	9	75.5	4	89.3	15	60.0	27	63.4
Turkey	5	83.4	2	92.0	11	64.8	17	74.1
United Kingdom	24	58.1	31	39.0	26	51.8	6	86.9
United States	26	56.8	24	51.3	28	51.2	21	70.8

(\$600,000 married filing jointly) at a rate of 37 percent. In addition, individuals in the top tax bracket also pay payroll taxes and state and local income taxes, which sum to a combined average top marginal rate of 46 percent.

Individuals consider the marginal tax rate when deciding whether to work an additional hour. High top marginal tax rates make additional work more expensive, which lowers the relative cost of not working. This makes it more likely that an individual will choose leisure over work. When high tax rates increase the cost of labor, this has the effect of decreasing hours worked, which decreases the amount of production in the economy.

Countries with high marginal income tax rates receive a lower score on the *ITCI* than countries with low marginal tax rates. Slovenia and Portugal have the highest top combined marginal income tax rates at roughly 61 percent.¹⁴ Estonia has the lowest, at 21.3 percent.

Income Level at Which Top Rate Applies

The level at which the top marginal rate begins to apply is also important. If a country has a top rate of 20 percent, but almost everyone pays that rate because it applies to any income over \$10,000, that country essentially has a flat income tax. In contrast, a tax system that has a top rate that applies to all income over \$1 million requires a much higher marginal tax rate to raise the same amount of revenue, because it targets a small number of people that earn a high level of income.

Countries with top rates that apply at lower levels score better on the *ITCI*. The *ITCI* bases its measure on the income level at which the top rate begins as compared to the country's average income.¹⁵ According to this measure, Mexico applies its tax at the highest level of income (the top marginal income tax rate applies at 25.4 times the average Mexican income), whereas Hungary applies its top rate on the first dollar, with a flat tax of 33.5 percent.

The Economic Cost of Labor Taxation

The total marginal tax burden faced by a worker in a country or the total tax cost of labor for the average worker in a country is called the tax wedge. The tax wedge includes income taxes and payroll taxes (both the employee-side and employer-side).

One way to examine the efficiency of labor taxation in a country is to control for the level of labor taxation by taking the ratio of the marginal tax wedge to the average tax wedge. This ratio is a rough proxy for the economic cost of a government funding \$1 more of revenue through taxes on labor, at any given level of labor taxation.¹⁶

¹⁴ OECD, "OECD Tax Database, Table I.7 - Top statutory personal income tax rate and top marginal tax rates for employees, 2000-2017," updated April 2018, <http://www.oecd.org/tax/tax-policy/tax-database.htm>. This measures the total tax burden on the next dollar of income earned by an individual who is earning enough to be taxed at the top marginal rate. These rates include the impact of subcentral income taxes, social insurance taxes, and any phaseout of benefits. The U.S. rate was calculated by the authors.

¹⁵ Id.

¹⁶ Daniel Bunn and Alec Formwalt, "A Comparison of the Tax Burden on Labor in the OECD, 2018."

The *ITCI* gives countries with high costs associated with labor tax revenues a low score due to the higher impact that those systems have on workers' decisions.

Hungary has the lowest ratio of 1 in cost for each additional dollar raised from labor taxes. This is because Hungary has a flat income tax, so the marginal and average tax wedge are the same. In contrast, in Israel, the cost of raising an additional dollar in revenue from taxes on its workforce is

1.8. The average across OECD countries is 1.25.

Capital Gains and Dividends Taxes

In addition to wage income, many countries' individual income tax systems tax investment income. They do this by levying taxes on income from capital gains and dividends.

A capital gain occurs when an individual purchases an asset (usually corporate stock) in one period and sells it in another for a profit. A dividend is a payment made to an individual from after-tax corporate profits.

Capital gains and personal dividend taxes are a form of double taxation of corporate profits that contribute to the tax burden on capital. When a corporation makes a profit, it must pay the corporate income tax. It can then generally do one of two things. The corporation can retain the after-tax profits, which boost the value of the business and thus its stock price. Stockholders then sell the stock and realize a capital gain, which requires them to pay tax on that income. Alternatively, the corporation can distribute the after-tax profits to shareholders in the form of dividends. Stockholders who receive dividends then pay tax on that income.

Dividends taxes and capital gains taxes create a bias against saving and investment, reduce capital formation, and slow economic growth.¹⁷

In the *ITCI*, a country receives a higher score for lower capital gains and dividends taxes.

Capital Gains Tax Rate

Countries generally tax capital gains at a lower rate than ordinary income, provided that specific requirements are met. For example, the United States taxes capital gains at a reduced rate if the taxpayer holds the asset for at least one year before selling it (these are called long-term capital gains). The *ITCI* gives countries with higher capital gains rates a lower score than those with lower rates.

¹⁷ Kyle Pomerleau, "The Tax Burden on Personal Dividend Income across the OECD 2015," Tax Foundation, June 25, 2015, <https://taxfoundation.org/tax-burden-personal-dividend-income-across-oecd-2015/>.

Some countries use additional provisions to help mitigate the double taxation of income due to the capital gains tax. For instance, the United Kingdom provides an annual exemption of £11,100 (\$14,286 USD), and Canada excludes half of all capital gains income from taxation.¹⁸

Inflation Indexing

Indexing capital gains for inflation ensures that investors are only taxed on the real return on their investment, as opposed to any returns due simply to inflation.¹⁹ Countries that index capital gains taxes for inflation receive a higher score. Twelve countries allow taxpayers to adjust the basis of their taxable capital gains for inflation: Belgium, Czech Republic, Israel, Korea, Luxembourg, Mexico, the Netherlands, New Zealand, Portugal, Slovenia, Switzerland, and Turkey.

Dividend Tax Rates

Dividend taxes can adversely impact capital formation in a country. High dividend tax rates increase the cost of capital, which deters investment and slows economic growth.

Countries' rates are expressed as the total top marginal personal dividend tax rate after any imputation or credit system.

Countries with lower overall dividend tax rates score higher on the *ITCI* due to the dividend tax rate's effect on the cost of investment (i.e., the cost of capital) and the more neutral treatment between saving and consumption. Ireland has the highest dividend tax rate in the OECD at 51 percent.²⁰ Estonia and Latvia have dividend tax rates of 0 percent, and the OECD average is 24 percent.

Complexity

On top of the direct costs of paying income taxes, there are indirect costs associated with complying with the tax code. These compliance costs are directly related to the complexity of

¹⁸ Deloitte International Tax Source, "Tax guides and highlights."

¹⁹ John L. Aldridge and Kyle Pomerleau, "Inflation Can Cause an Infinite Effective Tax Rate on Capital Gains," Tax Foundation, Dec. 17, 2013, <http://taxfoundation.org/article/inflation-can-cause-infinite-effective-tax-rate-capital-gains>.

²⁰ OECD, "OECD Tax Database, Table II.4 - Overall statutory tax rates on dividend income, 2000-2018," updated April 2018, <http://www.oecd.org/tax/tax-policy/tax-database.htm>.

the tax code. The more complex an individual income tax code, the more time and money it requires for individuals and businesses to comply with it.

Complexity is measured as the number of hours it takes a business to comply with wage tax laws in each country. This measure is from the PwC and World Bank “Doing Business” report.²¹ Italy receives the lowest score with a compliance time of 169 hours. Luxembourg receives the best score with a compliance time of 14 hours.

Consumption Taxes

Consumption taxes are levied on individuals’ purchases of goods and services. Consumption taxes can take various forms. In the OECD and most of the world, the value-added tax (VAT) is the most common consumption tax. To properly define the consumption tax base, most consumption taxes either do not tax intermediate business inputs or allow a credit for taxes already paid on them. The exclusion of business inputs makes a consumption tax one of the most economically efficient means of raising tax revenue.

However, many countries fail to define their tax base correctly. Countries often exempt too many goods and services from taxation, which requires them to levy higher rates to raise sufficient revenue. Some countries also fail to properly exempt business inputs. For example, states in the United States often levy sales taxes on machinery and equipment.²²

A country’s consumption tax score is broken down into three subcategories: the marginal rate, the base, and complexity. Table 5 displays the ranks and scores for the Consumption Taxes category.

Consumption Tax Rate

If levied at the same rate and properly structured, a VAT and a retail sales tax will each raise approximately the same amount of revenue. Ideally, either a VAT or a sales tax should be levied on all final consumption (although they are implemented in slightly different ways). With a sufficiently broad consumption tax base, the rate at which the tax is levied does not

²¹ PwC and the World Bank Group, “Paying Taxes 2018.”

²² Justin Ross, “Gross Receipts Taxes: Theory and Recent Evidence,” Tax Foundation, Oct. 6, 2016, <https://taxfoundation.org/gross-receipts-taxes-theory-and-recent-evidence/>.

need to be high. A VAT or retail sales tax with a low rate and neutral structure limits economic distortions while raising sufficient revenue.

However, many countries have consumption taxes that exempt goods and services that should be taxed. This requires a country (or states, in the case of the United States) to have a higher rate than would otherwise be necessary to raise sufficient revenue. If not neutrally structured, high tax rates create economic distortions by discouraging the purchase of highly taxed goods and services in favor of untaxed or self-provided goods and services.

Countries with lower consumption tax rates score better than those with high tax rates. This is because lower rates do less to discourage economic activity and allow for more future consumption and investment.

The average consumption tax rate in the OECD is 19.1 percent. Hungary has the highest tax rate at 27 percent, while the United States has the lowest tax rate at 7.4 percent.²³

²³ See generally, Jared Walczak and Scott Drenkard, "State and Local Sales Tax Rates, Midyear 2018," Tax Foundation, July 16, 2018, <https://taxfoundation.org/state-local-sales-tax-rates-midyear-2018/>.

TABLE 5.

Consumption Taxes

Country	Overall	Overall	Rate	Rate	Base	Base	Complexity	
	Rank	Score	Rank	Score	Rank	Score	Rank	Score
Australia	7	78.6	4	89.4	26	51.7	21	71.2
Austria	10	70.0	14	49.4	12	64.2	12	81.5
Belgium	25	51.8	19	45.4	21	56.1	27	54.0
Canada	8	77.4	6	79.7	20	60.1	21	71.2
Chile	29	48.7	12	53.4	3	79.6	35	20.4
Czech Republic	33	38.9	19	45.4	27	50.8	34	31.4
Denmark	17	63.0	32	29.3	5	74.0	15	78.1
Estonia	9	75.9	14	49.4	15	61.8	2	95.9
Finland	14	67.9	29	33.3	9	68.5	5	89.0
France	21	59.6	14	49.4	32	34.5	9	84.2
Germany	11	69.8	12	53.4	11	65.7	17	76.0
Greece	30	46.8	29	33.3	25	52.4	25	58.2
Hungary	34	33.6	35	21.3	22	55.6	31	39.6
Iceland	19	60.5	29	33.3	13	63.0	15	78.1
Ireland	23	55.8	26	37.3	31	38.2	7	84.9
Israel	13	68.5	9	61.4	8	71.3	23	60.9
Italy	20	60.1	24	41.3	29	44.4	7	84.9
Japan	3	92.5	3	97.5	24	53.5	3	91.1
Korea	5	88.8	4	89.4	4	75.8	20	72.6
Latvia	27	49.9	19	45.4	30	43.9	24	60.2
Luxembourg	2	94.0	9	61.4	1	100.0	4	90.4
Mexico	26	51.8	8	65.4	23	53.5	33	36.9
Netherlands	12	69.4	19	45.4	10	66.4	11	82.2
New Zealand	6	87.5	7	69.4	2	95.1	19	73.3
Norway	18	61.0	32	29.3	7	72.1	18	75.3

TAX FOUNDATION

Poland	35	29.4	26	37.3	34	27.9	32	38.3
Portugal	31	45.3	26	37.3	16	61.5	29	43.8
Slovak Republic	32	42.1	14	49.4	33	34.4	28	47.9
Slovenia	28	49.7	24	41.3	28	50.4	25	58.2
Spain	15	66.9	19	45.4	17	61.1	12	81.5
Sweden	16	64.1	32	29.3	6	73.5	14	80.8
Switzerland	1	100.0	2	98.7	18	60.3	1	100.0
Turkey	24	54.4	11	57.4	14	61.9	30	43.1
United Kingdom	22	57.7	14	49.4	35	24.7	6	88.3
United States	4	92.4	1	100.0	19	60.2	10	82.9

Consumption Tax Base

Ideally, either a VAT or a sales tax should be levied on all final consumption. In other words, government collections should be equal to the amount of consumption in the economy times the rate of the sales tax or VAT. However, many countries' consumption tax bases are far from this ideal. They either exempt too many goods and services, requiring a higher rate than would otherwise be necessary, or apply the tax to business inputs, increasing the cost of capital.

Consumption Tax Base as a Percent of Total Consumption

A country's VAT or sales tax base score is measured as a ratio of the revenue collected by the VAT or sales tax compared to the potential tax revenue under a VAT or sales tax levied on all final goods and services.²⁴

For example, if final consumption in a country is \$100 and a country levies a 10 percent VAT on all goods and services, a pure base would raise \$10. Revenue collection below \$10 reflects either a high number of exemptions built in to the tax code or low levels

²⁴ OECD, "Consumption Tax Trends 2016," Nov. 30, 2016, <http://www.oecd.org/tax/consumption-tax-trends-19990979.htm>. Also see the tables here for updated numbers on rates and thresholds: <http://www.oecd.org/tax/tax-policy/tax-database.htm#VATTables>. This paper does not provide the measure for the United States. The U.S. measure was calculated by the authors.

TAX FOUNDATION

of compliance (or both).²⁵ The base is measured as a ratio of the pure base collections to the actual collections. Countries with tax base ratios near 1, signifying a pure tax base, score higher.

Under this measure, very few countries have a perfect or near-perfect VAT or sales tax base. Luxembourg and New Zealand score best under this metric with tax bases covering 100 percent and 97 percent of consumption, respectively. Mexico has the worst VAT base with just 32 percent of consumption covered.²⁶ The OECD average tax base is 55 percent.

The VAT/Sales Tax Threshold

Most OECD countries set thresholds for their VATs/sales taxes. This means that a business's sales of taxable items must reach a certain value before it is required to register and pay a VAT or sales tax on its products. Although it may be the case that exempting very small businesses saves time and money in compliance, unnecessarily large thresholds create a distortion by favoring smaller businesses over larger ones.²⁷

Countries receive better scores for lower thresholds. The United Kingdom receives the worst threshold score with a VAT threshold of \$121,429. Five countries receive the best scores for having no general VAT/sales tax threshold (Chile, Mexico, Spain, Turkey, and the United States). The average threshold across the OECD countries that have a VAT threshold is approximately \$49,553.

Complexity

Although consumption taxes are generally more neutral than other taxes, they can be complex in their implementation. Complex VATs and sales taxes create significant compliance costs for businesses that need to remit payment to the government. This adds to the total cost of paying taxes by reallocating resources from productive activities to complying with tax laws. The complexity of a country's consumption tax is measured by the number of hours a business uses to comply with the tax, as

²⁵ It is also possible that the number is biased by VAT/sales tax evasion. If this is caused by a very high rate, it is still appropriate that a lower base score should penalize a country.

²⁶ OECD, "Consumption Tax Trends 2016."

²⁷ OECD, "OECD Tax Database, Taxes on Consumption," updated January 2018. 33
PwC and the World Bank Group, "Paying Taxes 2018."

measured by PwC's "Paying Taxes 2018" component of the "Doing Business" report from the World Bank.³³

Countries receive higher scores if compliance with their consumption taxes takes fewer hours. Chile receives the worst score with a 124-hour compliance time in a year. Switzerland receives the best score by requiring only eight hours a year to comply with its consumption tax. The average number of compliance hours across the OECD is 52.9 hours.

CONSUMPTION TAXES

ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΑ

ΚΡΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Ο φόρος των εταιριών είναι ένας άμεσος φόρος επί των κερδών μιας ανώνυμης εταιρείας. Όλες οι χώρες του ΟΟΣΑ εισπράττουν φόρους μέσω της φορολόγησης του κέρδους, αλλά οι συντελεστές και οι βάσεις διαφέρουν σε μεγάλο βαθμό από χώρα σε χώρα. Οι εταιρικοί φόροι εισοδήματος μειώνουν τον συντελεστή απόδοσης των εταιρικών επενδύσεων μετά τους φόρους. Αυτό αυξάνει το κόστος των κεφαλαίων, το οποίο οδηγεί σε μικρότερα επίπεδα επενδύσεων και οικονομικής απόδοσης. Επιπλέον ο εταιρικός φόρος ενδέχεται να οδηγήσει σε χαμηλότερους μισθούς για τους εργαζόμενους, χαμηλότερες αποδόσεις για τους επενδυτές και υψηλότερες τιμές για τους πελάτες.

Παρόλο που ο εταιρικός φόρος έχει ένα σχετικά σημαντικό αντίκτυπο στην οικονομία μιας χώρας, συγκεντρώνει ένα σχετικά χαμηλό ποσό φορολογικών εσόδων για τις περισσότερες κυβερνήσεις. Ο ITCI (Δείκτης Διεθνούς Φορολογικής Ανταγωνιστικότητας) χωρίζει τον εταιρικό φόρο σε τρεις υποκατηγορίες.

Ο Πίνακας 3 παρουσιάζει την κατηγορία κατάταξης εταιρικού φόρου εισοδήματος κάθε χώρας και την αξιολόγηση του μαζί με τις θέσεις και τις αξιολογήσεις των υποκατηγοριών, οι οποίες είναι η εταιρική ισοτιμία, η ανάκτηση του κόστους, τα κίνητρα και η πολυπλοκότητα.

Ο ανώτατος οριακός συντελεστής φόρου εισοδήματος εταιρειών

Ο ανώτατος οριακός συντελεστής εταιρικού φόρου υπολογίζει το ποσοστό με το οποίο φορολογείται κάθε επιπλέον δολάριο του φορολογητέου κέρδους. Οι υψηλοί οριακοί συντελεστές φορολογίας εταιριών τείνουν να αποθαρρύνουν τον σχηματισμό κεφαλαίων και να επιβραδύνουν την οικονομική ανάπτυξη¹.

¹ ΟΟΣΑ, «Η μεταρρύθμιση της φορολογικής πολιτικής και η οικονομική ανάπτυξη», Μελέτες φορολογικής πολιτικής του ΟΟΣΑ. Αριθ. 20, 3 Νοεμβρίου 2010, <https://www.oecd.org/ctp/tax-policy/tax-policy-reform-and-economic-growth-9789264091085-en.htm>

ΔΕΙΚΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΗΚΟΤΗΤΑΣ ΦΟΡΟΥ 2018

Οι χώρες με υψηλότερους οριακούς συντελεστές φόρου εισοδήματος εταιρειών από τον μέσο όρο του ΟΟΣΑ λαμβάνουν χαμηλότερες αξιολογήσεις από εκείνες με χαμηλότερες, πιο ανταγωνιστικές τιμές

Η Γαλλία έχει τον υψηλότερο ανώτατο οριακό συντελεστή φόρου εισοδήματος εταιρειών στο 34,4%. Ακολουθεί η Πορτογαλία (31,5%), η Αυστραλία (30%) και το Μεξικό (30%). Ο χαμηλότερος ανώτατος οριακός συντελεστής φόρου εισοδήματος εταιρειών στον ΟΟΣΑ βρίσκεται στην Ουγγαρία με 9%. Υπάρχουν άλλες πέντε χώρες με ποσοστά κάτω του 20%: η Ιρλανδία (12,5%), η Τσεχία, η Πολωνία, η Σλοβενία και το Ηνωμένο Βασίλειο (19%). Ο μέσος υψηλότερος συντελεστής φόρου εισοδήματος του ΟΟΣΑ είναι 23,9%².

Ανάκτηση κόστους κεφαλαίου: Μηχανήματα, κτίρια και άυλα αγαθά

Συνήθως, όταν μια επιχείρηση υπολογίζει το φορολογητέο εισόδημά της, παίρνει τα έσοδά της και αφαιρεί τις δαπάνες (όπως οι μισθοί και οι πρώτες ύλες). Ωστόσο, με κεφαλαιουχικές επενδύσεις (κτίρια, μηχανές, και λοιπός εξοπλισμός) ο υπολογισμός είναι πιο περίπλοκος. Οι επιχειρήσεις στις περισσότερες χώρες δεν επιτρέπεται γενικά να αφαιρούν αμέσως το κόστος των κεφαλαιουχικών τους επενδύσεων. Αντίθετα, υποχρεούνται να διαγράψουν αυτές τις δαπάνες για αρκετά χρόνια ή και δεκαετίες, ανάλογα με τον τύπο του περιουσιακού στοιχείου.

² ΟΟΣΑ, «Φορολογία του ΟΟΣΑ, Πίνακας II.1 - Νόμιμος συντελεστής φόρου εταιρικού εισοδήματος

ΚΡΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

Χώρα	Γενική κατάταξη	Γενική βαθμολογία	Κατάταξη ποσοστού	Κατάταξη Πιστοληπτικής Ικανότητας	Κατάσταση Ανάκτησης Κόστους	Αποτέλεσμα Ανάκτησης κόστους	Κίνητρα/κατάσταση πολυπλοκότητας	Κίνητρα/βαθμολογία πολυπλοκότητας
Αυστραλία	27	47,0	32	31.8	16	49,1	12	79,4
Αυστρία	15	57,1	18	48.0	10	52,7	17	73,1
Βέλγιο	23	50,5	29*	33.1	3	64,8	25	66,8
Καναδάς	22	51,0	24	42.2	29	41,3	10	81,5
Χιλή	30	46,3	18	48.0	35	24,3	11	80,2
Τσεχία	8	69,8	3	67.5	18	48,5	14	77,6
Δανία	14	58,4	13	57.8	25	43,8	20	70,8
Εσθονία	1	100,0	7	64.3	1	100,0	2	97,7
Φιλανδία	5	71,4	7	64.3	31	38,3	1	100,0
Γαλλία	34	35,3	35	17.4	9	53,0	22	69,2
Γερμανία	24	50,4	31	32,3	14	50,5	7	85,4
Ελλάδα	25	47,9	28	35,0	24	44,3	9	82,2
Ουγγαρία	3	85,4	1	100,0	30	40,3	18	72,4
Ισλανδία	11	66,2	7	64,3	22	46,3	16	76,6
Ιρλανδία	4	80,2	2	88,6	23	46,2	19	71,0
Ισραήλ	29	46,4	16	54,5	5	56,5	35	29*,8
Ιταλία	32	41,6	26	38,9	13	51,2	34	50,6
Ιαπωνία	35	34,7	30	32.6	33	36,6	29	61,6
Κορέα	28	46,8	25	39.9	7	54,8	33	57,9
Λετονία	2	99,9	7	64.3	1	100,0	3	97,5
Λουξεμβούργο	21	51,1	23	44.7	8	54,5	30	61,1
Μεξικό	31	42,0	32	31.8	21	46,3	21	69,8
Ολλανδία	19	55,3	18	48.0	11	52,4	23	68,8
Νέα Ζηλανδία	18	55,5	27	38.3	27	43,6	4	96,9
Νορβηγία	13	63,1	16	54.5	28	42,0	6	90,7
Πολωνία	9	67,7	3	67.5	26	43,7	13	78,2
Πορτογαλία	33	35,5	34	26.9	20	46,9	31	60,7

Σλοβακία	10	66,7	11	61.0	12	51,4	15	77,2
Σλοβενία	12	63,7	3	67.5	19	47,1	28	63,5
Ισπανία	26	47,3	18	48.0	32	38,1	26	65,9
Σουηδία	7	70,2	13	57.8/	15	50,5	5	93,0
Ελβετία	6	70,7	12	60.5	6	55,4	8	83,5
Τουρκία	17	56,1	13	57.8	17	48,5	32	59,0
Ηνωμένο Βασίλειο	16	56,6	3	67.5	34	29,5	24	67,0
ΗΠΑ	20	54,5	22	45.3	4	58,8	27	63,6

Τα χρονοδιαγράμματα απόσβεσης καθορίζουν τα ποσά των επιχειρήσεων που επιτρέπεται νομίμως να διαγραφούν, καθώς και πόσο καιρό χρειάζονται τα στοιχεία του ενεργητικού για να διαγραφούν. Για παράδειγμα, μια κυβέρνηση μπορεί να απαιτήσει από μια επιχείρηση να εκπέσει ένα ισοδύναμο ποσοστό του κόστους μιας μηχανής σε διάστημα επτά ετών. Μέχρι το τέλος της περιόδου απόσβεσης, η επιχείρηση θα είχε αφαιρέσει το συνολικό αρχικό κόστος δολαρίου του ενεργητικού. Ωστόσο, λόγω της χρονικής αξίας του χρήματος (την κανονική πραγματική απόδοση συν τον πληθωρισμό), οι διαγραφές σε μεταγενέστερα έτη δεν έχουν τόσο μεγάλη αξία σε πραγματικές τιμές σε σχέση με τις διαγραφές σε προηγούμενα έτη. Ως αποτέλεσμα, οι επιχειρήσεις χάνουν ουσιαστικά τη δυνατότητα να αφαιρέσουν την πλήρη παρούσα αξία του επενδυτικού κόστους. Αυτή η αντιμετώπιση των κεφαλαιουχικών εξόδων υποτιμά το πραγματικό επιχειρηματικό κόστος και διογκώνει το φορολογητέο εισόδημα σε όρους παρούσας αξίας³

³ Kyle Pomerleau, "Ανάκτηση κόστους σε ολόκληρο τον ΟΟΣΑ", Κέντρο φορολογικής πολιτικής του κράτους, 19 Νοεμβρίου 2013, <https://taxfoundation.org/capital-cost-recovery-across-oced/>

Η ανάκτηση φερεγγυότητας μιας χώρας καθορίζεται από τα κεφαλαιακά δικαιώματα για τρεις τύπους περιουσιακών στοιχείων: μηχανήματα, βιομηχανικά κτίρια και άυλα αγαθά⁴. Τα κεφαλαιακά δικαιώματα εκφράζονται ως ποσοστό του κόστους παρούσας αξίας που οι επιχειρήσεις μπορούν να διαγράψουν κατά τη διάρκεια ζωής ενός περιουσιακού στοιχείου.

Ένα 100 τοις εκατό κεφαλαιακό επίδομα αντιπροσωπεύει την ικανότητα μιας επιχείρησης να εκπέσει το πλήρες κόστος μιας επένδυσης καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής της. Οι χώρες που παρέχουν ταχύτερες διαγραφές κεφαλαιακών επενδύσεων λαμβάνουν υψηλότερες βαθμολογίες στο ITCI.

Κατά μέσο όρο, σε ολόκληρο τον ΟΟΣΑ, οι επιχειρήσεις μπορούν να διαγράψουν το 84,0% του κόστους των μηχανημάτων, το 46,7% του κόστους των βιομηχανικών κτιρίων και το 74,7% του κόστους των άυλων αγαθών⁵. Η Εσθονία και η Λετονία, οι οποίες έχουν εταιρικό φόρο που ισχύει μόνο για διανεμόμενα κέρδη, έχουν κωδικοποιηθεί ώστε να επιτρέπεται η διαγραφή του 100% της παρούσας αξίας μιας επένδυσης κεφαλαίου, επειδή τα κατανεμημένα κέρδη μιας επιχείρησης καθορίζονται από ταμειακές ροές.

Αποθέματα

Στο ίδιο πνεύμα με τις κεφαλαιουχικές επενδύσεις, το κόστος των αποθεμάτων δεν διαγράφεται στο έτος κατά το οποίο γίνονται οι αγορές. Αντ' αυτού, το κόστος των αποθεμάτων αφαιρείται όταν πωλείται το απόθεμα. Ως αποτέλεσμα, είναι απαραίτητο οι κυβερνήσεις να καθορίσουν το συνολικό κόστος των αποθεμάτων που πωλήθηκαν. Υπάρχουν τρεις μέθοδοι που οι κυβερνήσεις επιτρέπουν στις επιχειρήσεις να χρησιμοποιούν για τον υπολογισμό των αποθεμάτων τους: το τελευταίο εισερχόμενο εξέρχεται πρώτο, αυτή είναι η μέθοδος (LIFO), η δεύτερη μέθοδος είναι αυτή του μέσου κόστους (μέση τιμή κτήσης) και ακολουθεί η τρίτη και τελευταία μέθοδος (FIFO) κατά την οποία η πρώτη εισαγωγή είναι και η πρώτη εξαγωγή.

⁴ Τα άυλα περιουσιακά στοιχεία αποσβένονται συνήθως, αλλά η διαγραφή είναι παρόμοια με την απόσβεση.

⁵ Πανεπιστημιακό Κέντρο της Οξφόρδης για τη φορολογία των επιχειρήσεων, «CBT Φορολογική Βάση Δεδομένων 2017,» <http://eureka.sbs.ox.ac.uk/4635/>

ΔΕΙΚΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΗΚΟΤΗΤΑΣ ΦΟΡΟΥ 2018

Οι χώρες που επιτρέπουν στις επιχειρήσεις να επιλέξουν τη μέθοδο LIFO λαμβάνουν την υψηλότερη τιμή, εκείνες που επιτρέπουν τη μέθοδο του μέσου κόστους λαμβάνουν μια μέση τιμή και οι χώρες που επιτρέπουν μόνο τη μέθοδο FIFO λαμβάνουν το χαμηλότερη τιμή. Δεκατέσσερις χώρες επιτρέπουν στις εταιρείες να χρησιμοποιούν τη μέθοδο λογιστικής LIFO⁶.

Δεκαεπτά χώρες χρησιμοποιούν τη μέθοδο λογιστικής μέσου κόστους και πέντε χώρες περιορίζουν τις εταιρείες στη χρήση της μεθόδου λογιστικής FIFO.

Κανόνες συμψηφισμού ζημιών: προηγούμενες χρήσεις και αναδρομική αφαίρεση ζημιών

Στις περισσότερες χώρες, οι εταιρείες μπορούν είτε να αφαιρέσουν τις ζημιές από την τρέχουσα χρήση έναντι μελλοντικών κερδών είτε να αφαιρέσουν τις τρέχουσες ζημιές από τα προηγούμενα κέρδη, λαμβάνοντας επιστροφή φόρου για τους επιπλέον καταβληθέντες φόρους.

Η δυνατότητα μιας εταιρείας να μεταφέρει ή να επαναφέρει λειτουργικές απώλειες εξασφαλίζει ότι μια εταιρεία φορολογείται για πολλά χρόνια βάσει του μέσου όρου κερδοφορίας της. Αυτό αντιπροσωπεύει αποτελεσματικότερα το πραγματικό κόστος και τα κέρδη μιας επιχείρησης, αντί να φορολογεί τα κέρδη κάθε έτους, τα οποία είναι ευάλωτα στα скаμπανεβάσματα της οικονομίας. Ο περιορισμός της μεταβίβασης ή της επαναφοράς των ζημιών δημιουργεί μεγαλύτερη μέση φορολογική επιβάρυνση σε βιομηχανίες που είναι πιο ευαίσθητες στους κύκλους οικονομικής δραστηριότητας.

Σε 19 από τις 35 χώρες του ΟΟΣΑ, οι εταιρείες μπορούν να μεταφέρουν ζημιές απεριόριστα, αν και οκτώ εξ αυτών περιορίζουν τη γενναιοδωρία της πρόβλεψης, περιορίζοντας το ποσοστό των ζημιών που μπορούν να μεταφερθούν⁷.

⁶ του ιδίου

⁷ Deloitte International Tax Source, "Φορολογικοί οδηγοί και επιστημονικές", <https://dits.deloitte.com/#TaxGuides>. Οι χώρες με απεριόριστες μεταφερθείσες προθεσμίες κωδικοποιούνται ως περίοδοι 100 ετών. Ορισμένες χώρες περιορίζουν το ποσό των ζημιών που μπορούν να αφαιρεθούν κάθε χρόνο. Για παράδειγμα, η Σλοβενία επιτρέπει μόνο το 50% των ζημιών να μεταφερθούν επ'αόριστον. Αυτοί οι περιορισμοί κωδικοποιούνται ως το ποσοστό των ζημιών που μπορούν να μεταφερθούν ή να επιστρέψουν πίσω από τον αριθμό των επιτρεπόμενων ετών. Έτσι, η Σλοβενία κωδικοποιείται ως 50.

ΚΡΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

Από τις χώρες με περιορισμούς, η μέση μεταφερόμενη περίοδος ζημιών είναι 7,9 έτη. Η Ουγγαρία και η Πολωνία έχουν τις πιο περιοριστικές προβλέψεις για ζημίες, στο 50% των ζημιών για πέντε έτη (κωδικοποιημένες ως 2,5 έτη). Ο ITCI κατατάσσει τις χώρες υψηλότερα ώστε να επιτρέπεται η μεταφορά των ζημιών επ' αόριστον από τις χώρες που περιορίζουν τον αριθμό των ετών που επιτρέπεται στις εταιρείες να μεταφέρουν ζημίες.

Οι χώρες είναι πολύ πιο περιοριστικές όσον αφορά τις προβλέψεις για την επιστροφή των ζημιών απ' ό,τι με τις μεταφερόμενες προβλέψεις. Μόνο τα συστήματα της Εσθονίας και της Λετονίας επιτρέπουν απεριόριστες μεταφορές ζημιών.

Από τις εννέα χώρες που επιτρέπουν περιορισμένες αποδόσεις, η μέση περίοδος είναι 1,27 έτη. Ο ITCI επιβάλλει κυρώσεις στις 24 χώρες που δεν επιτρέπουν καθόλου ζημίες.

· Φορολογικά Κίνητρα και Πολυπλοκότητα

Η καλή φορολογική πολιτική αντιμετωπίζει τις οικονομικές αποφάσεις ουδέτερα, ούτε ενθαρρύνει ούτε αποθαρρύνει μια δραστηριότητα έναντι μιας άλλης.

Ένα φορολογικό κίνητρο είναι πίστωση φόρου, έκπτωση ή προτιμησιακός φορολογικός συντελεστής ο οποίος ισχύει για έναν τύπο οικονομικής δραστηριότητας αλλά όχι για άλλους. Η παροχή φορολογικών κινήτρων ή ειδικών διατάξεων στρεβλώνει τις οικονομικές αποφάσεις.

Για παράδειγμα, όταν ένας κλάδος λαμβάνει πίστωση φόρου για την παραγωγή ενός συγκεκριμένου προϊόντος, μπορεί να επιλέξει να επενδύσει υπερβολικά σε αυτή τη δραστηριότητα, η οποία διαφορετικά δεν θα ήταν κερδοφόρα. Επιπλέον, το κόστος των ειδικών προβλέψεων αντισταθμίζεται συχνά με τη μετατόπιση της επιβάρυνσης σε άλλους φορολογούμενους με τη μορφή υψηλότερων φορολογικών συντελεστών.

ΔΕΙΚΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΗΚΟΤΗΤΑΣ ΦΟΡΟΥ 2018

Επιπλέον, η δυνατότητα λήψης κινήτρων ενθαρρύνει τις προσπάθειες για την εξασφάλιση αυτών των φορολογικών προτιμήσεων⁸, όπως η άσκηση πίεσης, η οποία δημιουργεί πρόσθετες οικονομικές απώλειες, δεδομένου ότι οι επιχειρήσεις εστιάζουν τους πόρους τους στον επηρεασμό του φορολογικού κώδικα αντί της παραγωγής προϊόντων. Για παράδειγμα, οι απώλειες νεκρού βάρους στις Ηνωμένες Πολιτείες που αποδίδονται στη φορολογική συμμόρφωση και την άσκηση πίεσης υπολογίστηκαν μεταξύ 215 δισεκατομμυρίων και 987 δισεκατομμυρίων δολαρίων το 2012. Αυτές οι δαπάνες για άσκηση πίεσης και συμμόρφωσης έχουν αποδειχθεί, ότι μειώνουν την οικονομική ανάπτυξη με τον αποκλεισμό πιθανών οικονομικών δραστηριοτήτων⁹.

Ο ITCI εξετάζει κατά πόσο οι χώρες παρέχουν κίνητρα, όπως πιστώσεις έρευνας και ανάπτυξης (E & A) και διατάξεις για το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας, οι οποίες εφαρμόζουν χαμηλότερους φορολογικούς συντελεστές για το εισόδημα που αποκτάται από πατενταρισμένες τεχνολογίες ή διαδικασίες που διεξάγονται στη χώρα. Οι χώρες που παρέχουν τέτοιου είδους κίνητρα αξιολογούνται χαμηλότερα από αυτές που δεν το κάνουν.

Έρευνα και ανάπτυξη

Ελλείψει πλήρους δαπάνης, μια πίστωση φόρου E & A παρέχει μερική αποζημίωση ως αντιστάθμισμα για το κόστος των επιχειρηματικών επενδύσεων. Δυστυχώς, οι πιστώσεις φόρου E & A είναι σπάνια ουδέτερες - συνήθως ορίζουν πολύ συγκεκριμένες δραστηριότητες που πληρούν τις προϋποθέσεις - και είναι συχνά πολύπλοκες στην εφαρμογή τους

⁸ Christopher J. Coyne και Lotta Moberg, "Η πολιτική οικονομία των κρατικών προσφερόμενων στοχευμένων οφελών", Πανεπιστήμιο George Mason, Mercatus Center, έγγραφο εργασίας αριθ. 14-13, Μάιος 2014, http://mercatus.org/sites/default/files/Coyne_TargetedBenefits_v2.pdf.

⁹ Jason J. Fichtner και Jacob M. Feldman, «Το κρυφό κόστος της Φορολογικής Συμμόρφωσης», George Mason University, Mercatus Center, 20 Μαΐου, 2013, http://mercatus.org/sites/default/files/Fichtner_TaxCompliance_v3.pdf.

Όπως και με άλλα κίνητρα, οι πιστώσεις E & A στρεβλώνουν τις επενδυτικές αποφάσεις και οδηγούν στην αναποτελεσματική κατανομή των πόρων. Επιπλέον, η επιθυμία για την παροχή κινήτρων για έρευνα και ανάπτυξη ενθαρρύνει τις δραστηριότητες πίεσης που καταναλώνουν πόρους και μειώνουν τις επενδύσεις και την παραγωγή. Στην Ιταλία, για παράδειγμα, οι επιχειρήσεις μπορούν να διεξάγουν διαπραγματευτική διαδικασία για κίνητρα, όπως τα δάνεια με ευνοϊκούς όρους και τις πιστώσεις φόρου, εφόσον τα κίνητρα έχουν έγκριση από την ΕΕ¹⁰.

Οι χώρες θα μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν καλύτερα τα έσοδα που δαπανώνται για ειδικά φορολογικά κίνητρα για να εξασφαλίσουν χαμηλότερο φορολογικό συντελεστή σε όλους τους τομείς ή για να βελτιώσουν τη διαχείριση των επενδύσεων κεφαλαίου.

Στον ΟΟΣΑ, 23 χώρες παρέχουν πιστώσεις για έρευνα και ανάπτυξη. Οι υπόλοιπες 12 χώρες ούτε παρέχουν ειδική μεταχείριση στην E & A ούτε επιτρέπουν στις επιχειρήσεις να δαπανήσουν επενδύσεις E & A. Οι χώρες που παρέχουν πιστώσεις φόρου E & A λαμβάνουν χαμηλότερη αξιολόγηση για τον ΙΤCΙ¹¹.

Φορολογικά καθεστώτα ευνοϊκό προς τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας

Καθώς η παγκοσμιοποίηση έχει αυξηθεί, οι χώρες έχουν αναζητήσει τρόπους για να εμποδίσουν τις επιχειρήσεις να επανενσωματώσουν ή να μετατοπίσουν επιχειρήσεις ή κέρδη αλλού. Μια λύση ήταν η δημιουργία φορολογικών καθεστώτων ευνοϊκών προς τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας. Τα ευνοϊκά φορολογικά καθεστώτα προς τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας παρέχουν στις εταιρείες χαμηλότερο ποσοστό επί του εισοδήματος από πνευματική ιδιοκτησία. Η πνευματική ιδιοκτησία είναι εξαιρετικά κινητή. Ως εκ τούτου, μια χώρα μπορεί να χρησιμοποιήσει τον χαμηλότερο φορολογικό συντελεστή ενός φορολογικού καθεστώτος ευνοϊκού προς τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας για να δελεάσει τις εταιρείες να διατηρήσουν την πνευματική τους ιδιοκτησία εντός των συνόρων τους.

¹⁰ Deloitte International Tax Source, "Φορολογικοί οδηγοί και επισημάνσεις

¹¹ του ιδίου

ΔΕΙΚΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΗΚΟΤΗΤΑΣ ΦΟΡΟΥ 2018

Αυτή η στρατηγική εφοδιάζει τις χώρες με έσοδα που δεν θα έλαβαν διαφορετικά εάν οι εταιρείες αυτές θα μετακόμισαν τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας τους αλλού.

Οι χώρες αντί να παρέχουν φορολογικά καθεστώτα ευνοϊκά προς τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας για την πνευματική ιδιοκτησία, θα πρέπει να αναγνωρίσουν ότι όλα τα κεφάλαια είναι κινητά και να μειώνουν τις τιμές των εταιρικών φόρων σε όλο το εύρος. Αυτό θα ενθάρρυνε όλες τις επενδύσεις αντί να παροτρύνει απλώς τις εταιρείες να τοποθετούν φορολογικά καθεστώτα ευνοϊκά προς τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας τους σε μια συγκεκριμένη χώρα.

Δώδεκα χώρες του ΟΟΣΑ - Βέλγιο, Γαλλία, Ουγγαρία, Ιρλανδία, Ισραήλ, Ιταλία, Λουξεμβούργο, Κάτω Χώρες, Πορτογαλία, Ισπανία, Τουρκία και Ηνωμένο Βασίλειο - έχουν νομοθεσία για το ευνοϊκό φορολογικό καθεστώς προς το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας, με ποσοστά και εξαιρέσεις που ποικίλλουν μεταξύ των χωρών¹². Τα καθεστώτα αξιολογούνται χαμηλότερα από αυτά χωρίς φορολογικά καθεστώτα ευνοϊκά προς τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας.

Τα ευνοϊκά φορολογικά καθεστώτα προς τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας, σε ορισμένες χώρες έχουν γίνει λιγότερο γενναιόδωρα τα τελευταία χρόνια, καθώς έχουν εγκριθεί οι απαιτήσεις του ΟΟΣΑ για την αντιμετώπιση των επιζήμιων φορολογικών πρακτικών. Οι χώρες που ακολουθούν τα πρότυπα του ΟΟΣΑ τώρα απαιτούν από τις εταιρείες να ασκούν ουσιαστική δραστηριότητα εντός των συνόρων τους προκειμένου να επωφεληθούν από τις φορολογικές προτιμήσεις που σχετίζονται με την πνευματική τους ιδιοκτησία.

¹² Του ιδίου. Βλέπε επίσης Robert D. Atkinson και Scott Andes, "Patent Boxes: Καινοτομία στη φορολογική πολιτική και φορολογική πολιτική για την καινοτομία", Ίδρυμα Πληροφορικής & Καινοτομίας, Οκτώβριος 2011, <http://www.itif.org/files/2011-patent-box-final.pdf>.

Μεταξύ των 12 χωρών με φορολογικά καθεστώτα ευνοϊκά προς τα ευρεσιτεχνίας, μόνο η Γαλλία και η Τουρκία εξακολουθούν να διαθέτουν φορολογικά καθεστώτα ευνοϊκά προς τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας που δεν συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις του ΟΟΣΑ¹³.

Πολυπλοκότητα

Η πολυπλοκότητα του εταιρικού φορολογικού κώδικα προσδιορίζεται ποσοτικά με τη μέτρηση της φορολογικής επιβάρυνσης που επιβάλλεται στις επιχειρήσεις. Αυτά τα βάρη υπολογίζονται με τον αριθμό των πληρωμών που πραγματοποιήθηκαν για τον εταιρικό φόρο εισοδήματος καθώς και με τον χρόνο που απαιτείται για τη συμμόρφωση με τον φόρο (μετρούμενο σε ώρες συμμόρφωσης ανά έτος). Η συμμόρφωση με τον φορολογικό κώδικα καταναλώνει πόρους που διαφορετικά θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για επενδυτικές και επιχειρηματικές δραστηριότητες.

Οι χώρες που απαιτούν μεγαλύτερους αριθμούς φορολογικών πληρωμών και μεγαλύτερες προθεσμίες για τη συμμόρφωση με τη φορολογία λαμβάνουν χαμηλότερες αξιολογήσεις στον ITCI. Τα αποτελέσματα βασίζονται σε στοιχεία της συνιστώσας του ελέγχου και διασφάλισης, συμβουλευτικών και φορολογικών υπηρεσιών (PwC) για το 2018 της εκθέσεως "Doing Business" της Παγκόσμιας Τράπεζας¹⁴.

Το έθνος με τον υψηλότερο αριθμό απαιτούμενων πληρωμών φόρων είναι το Ισραήλ με 21. Η Ιταλία ακολουθεί με 13, μετά την Ιαπωνία και την Ελβετία με 12. Η Νορβηγία επιβάλλει τον μικρότερο αριθμό πληρωμών με τρεις, ενώ το Μεξικό επιβάλλει τα δεύτερα με τα τέσσερα. Ο μέσος όρος στον ΟΟΣΑ είναι οκτώ πληρωμές και οι ΗΠΑ απαιτούν επτά πληρωμές.

¹³ Νόμος του Bloomberg, «BNA Beps Tracker».

¹⁴ Η PwC και ο όμιλος της Παγκόσμιας Τράπεζας, «Πληρώνοντας Φόρους 2018» https://www.pwc.com/gx/en/paying-taxes/pdf/pwc_paying_taxes_2018_full_report.pdf?WT.mc_id=CT13-PL1300-DM2-TR2-LS1-ND30-TTA4-CN_payingtaxes-2018-intro-pdf-button

ΔΕΙΚΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΗΚΟΤΗΤΑΣ ΦΟΡΟΥ 2018

Η τήρηση των φόρων εισοδήματος των εταιρειών διαρκεί περισσότερο χρόνο στο Ισραήλ, συγκεκριμένα 110 ώρες, ακολουθεί το Μεξικό με 102 ώρες και οι Ηνωμένες Πολιτείες με 87 ώρες. Η φορολογική συμμόρφωση λαμβάνει τον ελάχιστο χρόνο στην Εσθονία, με 5 ώρες, ακολουθεί η Ιρλανδία με 12 ώρες και η Ελβετία με 15 ώρες. Η μέση κατανάλωση στον ΟΟΣΑ είναι 44 ώρες.

Φόροι φυσικών προσώπων

Οι φόροι φυσικών προσώπων είναι ένα από τα πιο διαδεδομένα μέσα για την αύξηση των εσόδων για τη χρηματοδότηση της κυβέρνησης. Οι φόροι επί του εισοδήματος φυσικών προσώπων εισπράττονται από το εισόδημα ενός ατόμου ή ενός νοικοκυριού (μισθοί και, συχνά, κέρδη κεφαλαίου και μερίσματα) για τη χρηματοδότηση των λειτουργιών της ευρύτερης δημόσιας διοίκησης. Αυτοί οι φόροι είναι συνήθως προοδευτικοί, πράγμα που σημαίνει ότι ο ρυθμός φορολόγησης των εισοδημάτων ενός ατόμου αυξάνεται καθώς το άτομο κερδίζει περισσότερα έσοδα.

Επιπλέον, οι χώρες έχουν φόρους μισθωτών υπηρεσιών. Αυτοί οι κατ' αποκοπήν φόροι εισπράττονται από το εισόδημα των μισθών πέραν του γενικού ατομικού φόρου εισοδήματος μιας χώρας. Ωστόσο, τα έσοδα από αυτούς τους φόρους κατανέμονται συνήθως ειδικά για προγράμματα κοινωνικής ασφάλισης, όπως η ανεργία η ασφάλιση, τα κρατικά συνταξιοδοτικά προγράμματα και η ασφάλιση υγείας¹⁵.

Οι μεμονωμένοι φόροι έχουν το πλεονέκτημα ότι είναι μερικοί από τους πιο διαφανείς φόρους. Οι φορολογούμενοι ενημερώνονται για το συνολικό ποσό των φόρων που καταβάλλονται σε κάποιο σημείο της διαδικασίας, σε αντίθεση με τους φόρους κατανάλωσης, οι οποίοι εισπράττονται και παραδίδονται από μια επιχείρηση.

Με σχόλια [i1]:

Με σχόλια [i2R1]:

¹⁵ Daniel Bunn και Alec Fomwalt, "Σύγκριση φορολογικού βάρους για την εργασία στον ΟΟΣΑ, 2018", Κρατικό Κέντρο Φορολογίας 17 Σεπτεμβρίου 2018, <https://tax.foundation.org/comparison-tax-burden-labor-oecd-2018/>.

Ωστόσο, οι περισσότεροι μεμονωμένοι φόροι έχουν ως αποτέλεσμα την αποθάρρυνση της εργασίας λόγω μιας εξαιρετικά προοδευτικής δομής και την αποθάρρυνση της αποταμίευσης και των επενδύσεων μέσω της εφαρμογής κεφαλαιακών κερδών και εισοδημάτων από μερίσματα, γεγονός που προκαλεί διπλή φορολόγηση της προσωπικής αποταμίευσης και του εταιρικού εισοδήματος¹⁶.

Η αξιολόγηση μιας χώρας για τον ατομικό φόρο εισοδήματός της καθορίζεται από τρεις υποκατηγορίες: το ποσοστό και της προοδευτικότητας της φορολογίας των μισθών, τον βαθμό στον οποίο ο φόρος εισοδήματος φορολογεί διπλά τα εισοδήματα των επιχειρήσεων και την πολυπλοκότητα.

Ο Πίνακας 4 παρουσιάζει τις τάξεις και τις αξιολογήσεις για ολόκληρη την κατηγορία ατομικών φόρων καθώς και την κατάταξη και αξιολόγηση για κάθε υποκατηγορία.

Φόροι επί του συνήθους εισοδήματος

Οι ατομικοί φόροι εισοδήματος εισπράττονται από το ατομικό εισόδημα. Πολλές χώρες, όπως οι Ηνωμένες Πολιτείες, βασίζονται στους μεμονωμένους φόρους εισοδήματος ως σημαντική πηγή εσόδων. Χρησιμοποιούνται για την άντληση εσόδων τόσο για λειτουργίες της ευρύτερης δημόσιας διοίκησης όσο και για ειδικά προγράμματα, όπως η κοινωνική ασφάλιση και η ασφάλιση υγείας που παρέχεται από την κυβέρνηση.

Οι φόροι μιας χώρας σε συνήθη έσοδα υπολογίζονται σύμφωνα με τρεις μεταβλητές: την ανώτατη ισοτιμία με την οποία φορολογείται το κανονικό εισόδημα, την προοδευτικότητα του συστήματος φόρου εισοδήματος και την οικονομική αποτελεσματικότητα της φορολόγησης της εργασίας.

¹⁶ Kyle Pomerleau, "Η μεγάλη επιβάρυνση των κρατικών και ομοσπονδιακών συντελεστών φορολογίας κεφαλαιουχικών κερδών", Κρατικό Κέντρο Φορολογίας, 11 Φεβρουαρίου 2014, <https://taxfoundation.org/high-burden-state-and-federal-capital-gains-tax-rates/>.

ΔΕΙΚΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΗΚΟΤΗΤΑΣ ΦΟΡΟΥ 2018

Ανώτατος οριακός συντελεστής φόρου εισοδήματος

Τα περισσότερα συστήματα φόρου εισοδήματος έχουν προοδευτική φορολογική διάρθρωση. Αυτό σημαίνει ότι, καθώς τα άτομα κερδίζουν περισσότερα έσοδα, μετακινούνται σε φορολογικές κλίμακες με υψηλότερους φορολογικούς συντελεστές.

Ο ανώτατος συντελεστής οριακού φόρου είναι ο ανώτατος φορολογικός συντελεστής για όλα τα έσοδα σε ένα ορισμένο επίπεδο. Για παράδειγμα, οι Ηνωμένες Πολιτείες έχουν επτά φορολογικά κλιμάκια, με το έβδομο (ανώτατο) κλιμάκιο να φορολογεί κάθε επιπλέον δολάριο εισοδήματος άνω των 500.000 δολαρίων.

Πίνακας 4

Ατομικοί φόροι

Χώρα	Γενική κατάταξη	Γενική αξιολόγηση	Κέρδη κεφαλαίου /κατάταξη μερισμάτων	Κέρδη κεφαλαίου/ Αποτελέσματα μερισμάτων	Εισόδημα Φορολογική κατάταξη	Εισόδημα Φορολογικά αποτελέσματα	Κατάταξη πολυπλοκότητας	Δείκτης πολυπλοκότητας
Αυστραλία	19	64,2	23	51,9	24	53,31	9	85,5
Αυστρία	21	60,9	28	47,4	17	58,5	16	77,2
Βέλγιο	7	79,1	9	82,6	21	54,4	8	85,6
Καναδάς	23	58,8	32	38,9	18	57,4	10	82,8
Χιλή	22	59,7	22	52,8	7	69,8	29	56,2
Τσεχία	4	86,2	8	83,4	4	87,0	25	66,9
Δανία	30	51,0	34	26,2	20	55,8	13	80,1
Εσθονία	1	100,0	11	73,4	2	99,2	2	98,1
Φιλανδία	27	55,2	30	41,7	29	50,9	15	78,0
Γαλλία	34	42,0	33	37,6	33	33,4	24	69,7
Γερμανία	28	54,3	26	49,0	10	65,0	30	52,6
Ελλάδα	14	71,4	14	65,6	25	53,2	5	87,7
Ουγγαρία	15	70,3	14	65,6	3	92,1	32	43,4
Ισλανδία	31	48,3	20	56,8	9	65,5	35	28,8

Ιρλανδία	33	45,9	35	25,7	32	35,5	4	90,0
Ισραήλ	35	36,1	17	62,8	34	27,9	34	33,3
Ιταλία	32	46,0	25	49,5	16	58,9	33	38,7
Ιαπωνία	25	57,2	19	57,8	30	50,6	26	64,9
Κορέα	10	73,6	10	74,8	14	62,3	19	72,9
Λετονία	2	90,3	11	73,4	1	100,0	17	74,1
Λουξεμβούργο	17	69,3	3	89,4	19	57,2	31	51,6
Μεξικό	13	72,1	71	85,3	31	35,6	7	86,0
Ολλανδία	8	78,2	5	86,4	23	53,4	12	80,0
Νέα Ζηλανδία	3	88,6	1	100,0	12	64,7	14	78,0
Νορβηγία	11	73,4	27	48,2	13	64,3	1	100,0
Πολωνία	16	69,8	18	59,7	5	81,0	28	60,5
Πορτογαλία	29	51,9	16	64,4	35	27,0	22	70,1
Σλοβακία	6	80,9	13	67,4	6	78,4	11	81,3
Σλοβενία	12	73,0	5	86,4	27	51,3	22	70,1
Ισπανία	18	65,9	21	53,9	8	67,1	20	72,5
Σουηδία	20	63,2	29	43,7/	22	54,0	3	91,6
Ελβετία	9	75,5	4	89,3	15	60,0	27	63,4
Τουρκία	5	83,4	2	92,0	11	64,8	17	74,1
Ηνωμένο Βασίλειο	24	58,1	31	39,0	26	51,8	6	86,9
ΗΠΑ	26	56,8	24	51,3	28	51,2	21	70,8

(600.000 δολάρια έγγαμος σε κατάσταση από κοινού) σε ποσοστό 37%. Επιπλέον, άτομα στην ανώτατη φορολογική κατηγορία καταβάλλουν επίσης φόρους μισθωτών υπηρεσιών, κρατικούς και τοπικούς φόρους εισοδήματος, οι οποίοι ανέρχονται σε ένα συνδυασμένο μέσο όρο ανώτατου επιτοκίου 46%

Τα άτομα λαμβάνουν υπόψιν τον οριακό φορολογικό συντελεστή όταν αποφασίζουν αν θα εργαστούν για μια επιπλέον ώρα. Οι υψηλοί ανώτεροι οριακοί φορολογικοί συντελεστές καθιστούν την επιπλέον εργασία πιο ακριβή, γεγονός που μειώνει το σχετικό κόστος της μη εργασίας. Αυτό καθιστά πιο πιθανό ένα άτομο να επιλέξει περισσότερο ελεύθερο χρόνο παρά περισσότερες ώρες εργασίας. Όταν οι υψηλοί φορολογικοί συντελεστές αυξάνουν το κόστος εργασίας, αυτό έχει ως αποτέλεσμα τη

ΔΕΙΚΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΗΚΟΤΗΤΑΣ ΦΟΡΟΥ 2018

μείωση των ωρών εργασίας, πράγμα που μειώνει το μέγεθος της παραγωγής στην οικονομία.

Οι χώρες με υψηλό συντελεστή οριακής φορολογίας εισοδήματος έχουν χαμηλότερη αξιολόγηση στον ITC από τις χώρες με χαμηλούς φορολογικούς συντελεστές. Η Σλοβενία και η Πορτογαλία έχουν τους υψηλότερους συνδυασμένους συντελεστές οριακής φορολογίας εισοδήματος σε περίπου 61%¹⁷. Η Εσθονία έχει το χαμηλότερο, στο 21,3%.

Επίπεδο εισοδήματος στο οποίο εφαρμόζεται η μέγιστη ισοτιμία

Το επίπεδο στο οποίο αρχίζει να εφαρμόζεται ο ανώτατος οριακός συντελεστής είναι επίσης σημαντικό. Εάν μια χώρα έχει ανώτατη ισοτιμία 20%, αλλά σχεδόν όλοι πληρώνουν αυτό το επιτόκιο, επειδή ισχύει για οποιοδήποτε εισόδημα άνω των 10.000 δολαρίων, η χώρα αυτή έχει ουσιαστικά έναν ενιαίο φόρο εισοδήματος.

Αντίθετα, ένα φορολογικό σύστημα που έχει μια ανώτατη ισοτιμία που ισχύει για όλα τα εισοδήματα άνω του ενός εκατομμυρίου δολαρίων απαιτεί πολύ υψηλότερο οριακό φορολογικό συντελεστή για την αύξηση του ίδιου ποσού εσόδων, επειδή στοχεύει σε ένα μικρό αριθμό ανθρώπων που έχουν υψηλό επίπεδο εισοδήματος.

Οι χώρες με τις υψηλότερες τιμές που ισχύουν σε χαμηλότερα επίπεδα σημειώνουν καλύτερα αποτελέσματα στον ITCI. Ο ITCI βασίζει μέτρο στο επίπεδο εισοδήματος στο οποίο ξεκινά το υψηλότερο επιτόκιο σε σύγκριση με το μέσο εισόδημα της χώρας¹⁸. Σύμφωνα με το μέτρο αυτό, το Μεξικό εφαρμόζει το φόρο του στο υψηλότερο επίπεδο εισοδήματος (ο ανώτατος συντελεστής φόρου εισοδήματος εφαρμόζεται σε 25,4 φορές το μέσο εισόδημα του Μεξικού), ενώ η Ουγγαρία εφαρμόζει την ανώτατη ισοτιμία από το πρώτο δολάριο, με ένα ενιαίο φόρο 33,5%.

¹⁷ ΟΟΣΑ, «Φορολογική βάση δεδομένων ΟΟΣΑ, Πίνακας 1.7 - Ανώτατος νόμιμος συντελεστής φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων και ανώτατοι οριακοί φορολογικοί συντελεστές για τους μισθωτούς, 2000-2017», ενημερώθηκε τον Απρίλιο του 2018, <http://www.oecd.org/tax/tax-policy/tax-database.htm>. Αυτό μετρά τη συνολική φορολογική επιβάρυνση για το κάθε δολάριο του εισοδήματος ενός ατόμου, που κερδίζει αρκετά χρήματα ώστε να φορολογείται με το ανώτατο οριακό επιτόκιο. Αυτές οι τιμές περιλαμβάνουν την επίδραση του υποκεφαλαίου φόρου εισοδήματος, τους φόρους κοινωνικής ασφάλισης και οποιαδήποτε σταδιακή κατάργηση των παροχών. Η ισοτιμία ΗΠΑ υπολογίστηκε από τους συγγραφείς.

¹⁸ Του ιδίου

ΚΡΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

Το οικονομικό κόστος της εργασιακής φορολόγησης

Η συνολική οριακή φορολογική επιβάρυνση που αντιμετωπίζει ένας εργαζόμενος σε μια χώρα ή το συνολικό φορολογικό κόστος εργασίας για τον μέσο εργαζόμενο σε μια χώρα ονομάζεται φορολογική σφήνα. Η φορολογική επιβάρυνση περιλαμβάνει τους φόρους εισοδήματος και τους φόρους μισθωτών υπηρεσιών (τόσο από την πλευρά των εργαζομένων όσο και από τον εργοδότη).

Ένας τρόπος να εξεταστεί η αποτελεσματικότητα της εργασιακής φορολόγησης σε μια χώρα είναι να ελέγχεται το επίπεδο της εργασιακής φορολόγησης λαμβάνοντας υπόψη το λόγο της οριακής φορολογικής επιβάρυνσης με τη μέση φορολογική σφήνα. Ο λόγος αυτός είναι μια ακαμψία του οικονομικού κόστους μιας κυβερνητικής χρηματοδότησης με 1 δολάριο επιπλέον έσοδα μέσω των φόρων επί της εργασίας, σε οποιοδήποτε δεδομένο επίπεδο εργασιακής φορολόγησης¹⁹.

Ο ITCI δίνει σε χώρες με υψηλές δαπάνες, οι οποίες συνδέονται με τα έσοδα από φόρους εργασίας, χαμηλή αξιολόγηση λόγω της μεγαλύτερης επίδρασης αυτών των συστημάτων στις αποφάσεις των εργαζομένων.

Η Ουγγαρία έχει τη χαμηλότερη αναλογία 1 προς το κόστος για κάθε επιπλέον δολάριο που αντλείται από φόρους εργασίας. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η Ουγγαρία έχει έναν ενιαίο φόρο εισοδήματος, οπότε η οριακή και η μέση φορολογική σφήνα ταυτίζονται. Αντίθετα, στο Ισραήλ, το κόστος αύξησης ενός επιπλέον δολαρίου στα έσοδα από φόρους επί του εργατικού δυναμικού είναι 1,8. Ο μέσος όρος μεταξύ των χωρών του ΟΟΣΑ είναι 1,25.

Κέρδη κεφαλαίου και φόροι μερισμάτων

Επιπλέον, τα ατομικά συστήματα φόρου εισοδήματος των περισσότερων χωρών εισοδήματος φορολογικών επενδύσεων έχουν εισόδημα από αμοιβές. Το κάνουν αυτό επιβάλλοντας φόρους επί των εισοδημάτων από κεφαλαιουχικά κέρδη και μερίσματα.

¹⁹ Daniel Bunn και Alec Fomwalt, «Μια σύγκριση του φορολογικού βάρους για την εργασία στον ΟΟΣΑ, 2018»

ΔΕΙΚΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΗΚΟΤΗΤΑΣ ΦΟΡΟΥ 2018

Ένα κεφαλαιουχικό κέρδος προκύπτει όταν ένα άτομο αγοράζει ένα περιουσιακό στοιχείο (συνήθως εταιρικό απόθεμα) σε μια περίοδο και το πουλά σε μια άλλη με κέρδος. Ένα μερίσμα είναι μια πληρωμή που καταβάλλεται σε ένα φυσικό πρόσωπο από εταιρικά κέρδη μετά τη φορολογία.

Τα κέρδη κεφαλαίου και οι φόροι επί των μερισμάτων είναι μια μορφή διπλής φορολόγησης των εταιρικών κερδών που συμβάλλουν στη φορολογική επιβάρυνση του κεφαλαίου. Όταν μια εταιρεία κερδίζει, πρέπει να πληρώσει τον φόρο εισοδήματος. Στη συνέχεια μπορεί γενικά να κάνει ένα από τα ακόλουθα. Η εταιρεία μπορεί να διατηρήσει τα κέρδη μετά φόρων, τα οποία αυξάνουν την αξία της επιχείρησης και συνεπώς την τιμή της μετοχής της. Οι μέτοχοι στη συνέχεια πωλούν το απόθεμα και πραγματοποιούν κεφαλαιουχικό κέρδος, το οποίο απαιτεί από αυτούς να πληρώνουν φόρο για το εισόδημα αυτό. Εναλλακτικά, η εταιρεία μπορεί να διανείμει τα μερίσματα μετά από φόρους στους μετόχους με τη μορφή μερισμάτων. Οι μέτοχοι που εισπράττουν μερίσματα καταβάλλουν τότε φόρο επί του εισοδήματος αυτού.

Οι φόροι μερισμάτων και οι φόροι κεφαλαιουχικών κερδών δημιουργούν μια προκατάληψη έναντι των αποταμιεύσεων και των επενδύσεων, μειώνουν τον σχηματισμό κεφαλαίου και επιβραδύνουν την οικονομική ανάπτυξη.²⁰

Στον ITCI, μια χώρα λαμβάνει υψηλότερη αξιολόγηση για χαμηλότερα κέρδη κεφαλαίου και μερίσματα.

Ποσοστό φορολογίας κεφαλαίου

Οι χώρες γενικά φορολογούν κεφαλαιακά κέρδη με χαμηλότερο συντελεστή από το κανονικό εισόδημα, υπό την προϋπόθεση ότι πληρούνται συγκεκριμένες απαιτήσεις. Για παράδειγμα, οι Ηνωμένες Πολιτείες φορολογούν κεφαλαιακά κέρδη με μειωμένο συντελεστή, εάν ο φορολογούμενος κατέχει το περιουσιακό στοιχείο για τουλάχιστον ένα έτος πριν από την πώλησή του (αυτά ονομάζονται μακροπρόθεσμα κεφαλαιακά κέρδη). Ο ITCI δίνει στις χώρες με υψηλότερα ποσοστά κεφαλαιακών κερδών χαμηλότερη αξιολόγηση από εκείνες με χαμηλότερα ποσοστά.

²⁰ Kyle Pomerleau, "Η φορολογική επιβάρυνση για το εισόδημα από προσωπικά μερίσματα στον ΟΟΣΑ 2015", Κρατικό Κέντρο Φορολογίας 25 Ιουνίου 2015, <https://taxfoundation.org/tax-burden-personal-dividend-income-across-oecd-2015/>

Ορισμένες χώρες χρησιμοποιούν πρόσθετες διατάξεις για να βοηθήσουν στην άμβλυνση της διπλής φορολόγησης του εισοδήματος λόγω του φόρου κεφαλαιουχικών κερδών. Για παράδειγμα, το Ηνωμένο Βασίλειο παρέχει ετήσια απαλλαγή ύψους 11.100 λιρών (14.286 δολάρια ΗΠΑ) και ο Καναδάς εξαιρεί το ήμισυ του συνολικού εισοδήματος κεφαλαίου από τη φορολογία²¹.

Δείκτης πληθωρισμού

Η τιμαριθμική αναπροσαρμογή των κεφαλαιακών κερδών για τον πληθωρισμό διασφαλίζει ότι οι επενδυτές φορολογούνται μόνο στην πραγματική απόδοση της επένδυσής τους, σε αντίθεση με οποιεσδήποτε αποδόσεις που οφείλονται απλώς στον πληθωρισμό²². Οι χώρες που υπολογίζουν τους φόρους κεφαλαιουχικών κερδών για τον πληθωρισμό λαμβάνουν υψηλότερη αξιολόγηση. Δώδεκα χώρες επιτρέπουν στους φορολογούμενους να προσαρμόσουν τη βάση των φορολογητέων κερδών κεφαλαίου για πληθωρισμό: Βέλγιο, Τσεχία, Ισραήλ, Κορέα, Λουξεμβούργο, Μεξικό, Ολλανδία, Νέα Ζηλανδία, Πορτογαλία, Σλοβενία, Ελβετία και Τουρκία.

Φόρος μερισματικής απόδοσης

Οι φόροι επί των μερισμάτων μπορούν να επηρεάσουν δυσμενώς τον σχηματισμό κεφαλαίου σε μια χώρα. Οι υψηλοί συντελεστές φορολογίας μερισμάτων αυξάνουν το κόστος κεφαλαίου, γεγονός που αποτρέπει τις επενδύσεις και επιβραδύνει την οικονομική ανάπτυξη.

Οι συντελεστές των χωρών εκφράζονται ως ο συνολικός ανώτατος φορολογικός συντελεστής του προσωρινού μερίσματος μετά από κάθε καταλογισμό ή πιστωτικό σύστημα.

²¹ Deloitte International Tax Source, «Φορολογικοί οδηγοί και επισημάνσεις»

²² John L. Aldridge και Kyle Pomerleau, "Ο πληθωρισμός μπορεί να προκαλέσει έναν απεριόριστο αποτελεσματικό φορολογικό συντελεστή για τα κεφαλαιακά κέρδη", το Κρατικό Ίδρυμα Φορολογίας 17 Δεκεμβρίου 2013, <http://taxfoundation.org/article/inflation-can-cause-infinite-effective-tax-rate-capital-gains>.

ΔΕΙΚΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΗΚΟΤΗΤΑΣ ΦΟΡΟΥ 2018

Οι χώρες με χαμηλότερες συνολικές φορολογικές επιβαρύνσεις μερίσματος βαθμολογούνται υψηλότερα στον ITCI λόγω της επίδρασης του μεριδίου του φόρου στο κόστος επένδυσης (δηλαδή του κόστους κεφαλαίου) και της πιο ουδέτερης μεταχείρισης μεταξύ εξοικονόμησης και κατανάλωσης. Η Ιρλανδία έχει τον υψηλότερο συντελεστή φορολογίας των μερισμάτων στον ΟΟΣΑ στο 51%²³. 25 Η Εσθονία και η Λετονία έχουν συντελεστές φορολογίας μερίσματος 0% και ο μέσος όρος του ΟΟΣΑ είναι 24%.

Πολυπλοκότητα

Εκτός από το άμεσο κόστος καταβολής του φόρου εισοδήματος, υπάρχουν έμμεσες δαπάνες που συνδέονται με τη συμμόρφωση με τον φορολογικό κώδικα. Αυτά τα έξοδα συμμόρφωσης σχετίζονται άμεσα με την πολυπλοκότητα του φορολογικού κώδικα. Όσο πιο σύνθετος είναι ο ατομικός κώδικας φόρου εισοδήματος, τόσο περισσότερο χρόνο και χρήματα απαιτούνται από τα άτομα και τις επιχειρήσεις για να συμμορφωθούν με αυτόν.

Η πολυπλοκότητα μετριέται ως ο αριθμός των ωρών που χρειάζεται μια επιχείρηση για να συμμορφωθεί με τους νόμους περί φόρου μισθών σε κάθε χώρα. Το μέτρο αυτό προέρχεται από την έκθεση²⁴ Doing Business της PwC και της Παγκόσμιας Τράπεζας. Η Ιταλία έχει τη χαμηλότερη αξιολόγηση με χρόνο συμμόρφωσης 169 ωρών. Το Λουξεμβούργο έχει την καλύτερη αξιολόγηση με χρόνο συμμόρφωσης 14 ωρών.

Φόροι κατανάλωσης

Οι φόροι κατανάλωσης επιβάλλονται στις αγορές αγαθών και υπηρεσιών από ιδιώτες. Οι φόροι κατανάλωσης μπορούν να λάβουν διάφορες μορφές. Στον ΟΟΣΑ και στο μεγαλύτερο μέρος του κόσμου, ο φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) είναι ο πιο συνηθισμένος φόρος κατανάλωσης. Για να ορίσετε σωστά τη βάση φόρου κατανάλωσης, οι περισσότεροι φόροι κατανάλωσης είτε δεν φορολογούν ενδιάμεσες εισροές επιχειρήσεων ούτε επιτρέπουν πίστωση φόρων που έχουν ήδη καταβληθεί.

²³ ΟΟΣΑ, «Φορολογική βάση δεδομένων του ΟΟΣΑ, Πίνακας Π.4 - Συνολικοί θεσμοθετημένοι φορολογικοί συντελεστές για το εισόδημα από μερίσματα, 2000-2018», ενημερώθηκε τον Απρίλιο του 2018, <http://www.oecd.org/tax/tax-policy/tax-database.htm>.

²⁴ PwC και ο όμιλος της Παγκόσμιας Τράπεζας, «Πληρόνοντας φόρους 2018»

Ο αποκλεισμός των εισροών επιχειρήσεων καθιστά τον φόρο κατανάλωσης ένα από τα οικονομικά αποδοτικότερα μέσα αύξησης των φορολογικών εσόδων.

Ωστόσο, πολλές χώρες δεν καθορίζουν σωστά τη φορολογική τους βάση. Οι χώρες απαλλάσσουν συχνά πολλά αγαθά και υπηρεσίες από τη φορολογία, γεγονός που τους απαιτεί να επιβάλλουν υψηλότερα ποσοστά για την αύξηση των εσόδων. Ορισμένες χώρες δεν αποδέχονται επίσης σωστά τις εισροές επιχειρήσεων. Για παράδειγμα, τα κράτη στις Ηνωμένες Πολιτείες συχνά επιβάλλουν φόρους επί των πωλήσεων σε μηχανήματα και εξοπλισμό.²⁵

Η αξιολόγηση του φόρου κατανάλωσης μιας χώρας χωρίζεται σε τρεις υποκατηγορίες: το οριακό ποσοστό, τη βάση και την πολυπλοκότητα. Ο Πίνακας 5 εμφανίζει τις τάξεις και τις αξιολογήσεις για την κατηγορία φόροι κατανάλωσης.

Συντελεστής φόρου κατανάλωσης

Εάν επιβληθούν με τον ίδιο συντελεστή και με σωστή δομή, ένας ΦΠΑ και ένας φόρος λιανικής πώλησης θα αυξήσουν ο καθένας περίπου το ίδιο την ποσότητα των εσόδων. Στην ιδανική περίπτωση, θα πρέπει να επιβάλλεται είτε φόρος ΦΠΑ είτε φόρος επί των πωλήσεων για όλη την τελική κατανάλωση (αν και εφαρμόζονται με ελαφρώς διαφορετικούς τρόπους). Με μια επαρκώς ευρεία βάση φόρου κατανάλωσης, ο συντελεστής με τον οποίο επιβάλλεται ο φόρος δεν χρειάζεται να είναι υψηλός. Ο φόρος ΦΠΑ ή λιανικής πώλησης με χαμηλό συντελεστή και ουδέτερη δομή περιορίζει τις οικονομικές στρεβλώσεις αυξάνοντας παράλληλα τα επαρκή έσοδα

Ωστόσο, πολλές χώρες έχουν φόρους κατανάλωσης που απαλλάσσουν τα αγαθά και τις υπηρεσίες που πρέπει να φορολογούνται. Αυτό απαιτεί μια χώρα (ή κράτος, στην περίπτωση των Ηνωμένων Πολιτειών) να έχει υψηλότερο ρυθμό από ό, τι διαφορετικά θα ήταν απαραίτητο για την αύξηση των εσόδων. Εάν δεν είναι δομημένα ουδέτερα, οι υψηλοί φορολογικοί συντελεστές δημιουργούν οικονομικές στρεβλώσεις, αποθαρρύνοντας αυτομάτως την αγορά αγαθών και υπηρεσιών υψηλής φορολογίας υπέρ των αφορολόγητων αγαθών και των υπηρεσιών που παρέχονται.

²⁵ Justin Ross, «Φόροι Ακαθάριστων Εισπράξεων: Θεωρία και πρόσφατα αποδεικτικά στοιχεία», Κρατικό Κέντρο Φορολογίας, 6 Οκτωβρίου 2016, <https://taxfoundation.org/gross-receipts-taxes-theory-and-recent-evidence/>

ΔΕΙΚΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΗΚΟΤΗΤΑΣ ΦΟΡΟΥ 2018

Οι χώρες με χαμηλότερους συντελεστές φόρου κατανάλωσης αξιολογούνται καλύτερα από εκείνες με υψηλούς φορολογικούς συντελεστές. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι τα χαμηλότερα ποσοστά μειώνουν λιγότερο την οικονομική δραστηριότητα και επιτρέπουν μεγαλύτερη μελλοντική κατανάλωση και επενδύσεις.

Ο μέσος συντελεστής φόρου κατανάλωσης στον ΟΟΣΑ είναι 19,1%. Η Ουγγαρία έχει τον υψηλότερο φορολογικό συντελεστή 27%, ενώ οι Ηνωμένες Πολιτείες έχουν τον χαμηλότερο φορολογικό συντελεστή στο 7,4%.²⁶

²⁶ Δείτε γενικά τον Jared Walczak και τον Scott Drenkard, «Κρατικοί και τοπικοί συντελεστές φορολογίας πωλήσεων, Midyear 2018», Κρατικό Ίδρυμα Φορολογίας, 16 Ιουλίου 2018, <https://taxfoundation.org/state-local-sales-tax-rates-midyear-2018/>.

Πίνακας 5

Φόροι κατανάλωσης

Χώρα	Γενική κατάταξη	Γενική αξιολόγηση	Αξιολόγηση κατάταξης	Κατάταξη αποτελεσμάτων	Βάση κατάταξης	Βάση αποτελεσμάτων	Κατάταξη πολυπλοκότητας	Αποτελέσματα πολυπλοκότητας
Αυστραλία	7	78,6	4	89,4	26	51,7	21	71,2
Αυστρία	20	70,0	14	49,4	12	64,2	12	81,5
Βέλγιο	25	51,8	19	45,4	21	56,4	27	54,0
Καναδάς	8	77,4	6	79,7	20	60,1	21	71,2
Χιλή	29	48,7	12	53,4	3	79,6	35	20,4
Τσεχία	33	38,9	19	45,4	27	50,8	34	31,4
Δανία	17	63,0	32	29,3	5	74,0	15	78,1
Εσθονία	9	75,9	14	49,4	15	61,8	2	95,9
Φιλανδία	14	67,9	29	33,3	9	68,5	5	89,0
Γαλλία	21	59,6	14	49,4	32	34,5	9	84,2
Γερμανία	11	69,8	12	53,4	11	65,7	17	76,0
Ελλάδα	30	46,8	29	33,3	25	52,4	25	58,2
Ουγγαρία	34	33,6	35	21,3	22	55,6	31	39,6
Ισλανδία	19	60,5	29	33,3	13	63,0	15	78,1
Ιρλανδία	23	55,8	26	37,3	31	38,2	7	84,9
Ισραήλ	13	68,5	9	61,4	8	71,3	23	60,9
Ιταλία	20	60,1	24	41,3	29	44,4	7	84,9
Ιαπωνία	3	92,5	3	97,5	24	53,5	3	91,1
Κορέα	5	88,8	4	89,4	4	75,8	20	72,6
Λετονία	27	49,9	19	45,4	30	43,9	24	60,2
Λουξεμβούργο	2	94,0	9	61,4	1	100,0	4	90,4
Μεξικό	26	51,8	8	65,4	23	53,5	33	36,9

Ολλανδία	12	69,4	19	45,4	10	66,4	11	82,2
Νέα Ζηλανδία	6	87,5	7	69,4	2	95,1	19	73,3
Νορβηγία	18	61,0	32	29,3	7	72,1	18	75,3
Πολωνία	35	29,4	26	37,3	34	27,9	32	38,3
Πορτογαλία	31	45,3	26	37,3	16	61,5	29	43,8
Σλοβακία	32	42,1	14	49,4	33	34,4	28	47,9
Σλοβενία	28	49,7	24	41,3	28	50,4	25	58,2
Ισπανία	15	66,9	19	45,4	17	61,1	12	81,5
Σουηδία	16	64,1	32	29,3/	6	73,5	14	80,8
Ελβετία	1	100,0	2	98,7	185	60,3	1	100,0
Τουρκία	24	54,4	11	57,4	14	61,9	30	43,1
Ηνωμένο Βασίλειο	22	57,7	14	49,4	35	24,7	6	88,3
ΗΠΑ	4	92,4	1	100,0	19	60,2	10	82,9

Βάση Φόρου Κατανάλωσης

Στην ιδανική περίπτωση, θα πρέπει να επιβάλλεται είτε φόρος ΦΠΑ είτε φόρος επί των πωλήσεων για όλη την τελική κατανάλωση. Με άλλα λόγια, οι δημόσιες εισπράξεις πρέπει να είναι ίσες με το ποσό της κατανάλωσης στην οικονομία με το ποσοστό του φόρου επί των πωλήσεων ή του ΦΠΑ. Ωστόσο, οι βάσεις κατανάλωσης πολλών χωρών απέχουν πολύ από αυτό το ιδανικό. Εξαιρούν είτε πάρα πολλά αγαθά και υπηρεσίες, απαιτώντας υψηλότερο ρυθμό από ό, τι διαφορετικά θα ήταν απαραίτητο, είτε εφαρμόζουν το φόρο στις εισροές επιχειρήσεων, αυξάνοντας το κόστος του κεφαλαίου.

Βάση Φόρων Κατανάλωσης ως Ποσοστό Συνολικής Κατανάλωσης

Η αξιολόγηση της βάσης ΦΠΑ ή φόρου επί των πωλήσεων μιας χώρας υπολογίζεται ως αναλογία των εσόδων που εισπράττονται από τον ΦΠΑ ή τον φόρο επί των πωλήσεων σε σύγκριση με τα ενδεχόμενα φορολογικά έσοδα από ΦΠΑ ή φόρο επί των πωλήσεων που εισπράττονται για όλα τα τελικά αγαθά και υπηρεσίες.²⁷

²⁷ ΟΟΣΑ, «Φορολογικές τάσεις κατανάλωσης 2016», 30 Νοεμβρίου 2016, <http://www.oecd.org/tax/consumption-tax-trends-19990979.htm>. Δείτε επίσης τους πίνακες εδώ για ενημερωμένους αριθμούς σχετικά με τα ποσοστά και τα όρια: <http://www.oecd.org/tax/tax-policy/tax-database.htm#VATTables>. Το παρόν έγγραφο δεν παρέχει το μέτρο για τις Ηνωμένες Πολιτείες. Το μέτρο των ΗΠΑ υπολογίστηκε από τους συγγραφείς

Για παράδειγμα, αν η τελική κατανάλωση σε μια χώρα είναι 100 δολάρια και μια χώρα εισπράττει 10% ΦΠΑ σε όλα τα αγαθά και τις υπηρεσίες, μια καθαρή βάση θα αυξήσει τα 10 δολάρια. Η συλλογή εσόδων κάτω από 10 δολάρια αντικατοπτρίζει είτε έναν μεγάλο αριθμό εξαιρέσεων ενσωματωμένων στον φορολογικό κώδικα είτε χαμηλά επίπεδα συμμόρφωσης (ή και τα δύο).²⁸ Η βάση υπολογίζεται ως αναλογία των καθαρών συλλογών βάσης με τις πραγματικές συλλογές. Οι χώρες με δείκτες φορολογικής βάσης κοντά στο 1, που σημαίνει μια καθαρή φορολογική βάση, αξιολογούνται υψηλότερα.

Στο πλαίσιο αυτού του μέτρου, πολύ λίγες χώρες έχουν μια τέλεια ή σχεδόν τέλεια φορολογική βάση ΦΠΑ ή πωλήσεων. Το Λουξεμβούργο και η Νέα Ζηλανδία αξιολογούνται καλύτερα βάσει αυτής της μετρικής με φορολογικές βάσεις που καλύπτουν το 100% και το 97% της κατανάλωσης, αντίστοιχα. Το Μεξικό έχει τη χειρότερη βάση ΦΠΑ με κάλυψη μόλις 32% της κατανάλωσης.²⁹ Η μέση φορολογική βάση του ΟΟΣΑ είναι 55%.

Το κατώτατο φορολογικό όριο ΦΠΑ / Φόρου Πωλήσεων

Οι περισσότερες χώρες του ΟΟΣΑ καθορίζουν κατώτατα όρια για τους ΦΠΑ / φόρους επί των πωλήσεων. Αυτό σημαίνει ότι οι πωλήσεις των φορολογητέων αγαθών μιας επιχείρησης πρέπει να φθάσουν σε μια ορισμένη τιμή πριν υποχρεωθούν να εγγραφούν και να πληρώσουν ΦΠΑ ή φόρο επί των πωλήσεων των προϊόντων της. Αν και μπορεί να ισχύει το γεγονός ότι η απαλλαγή πολύ μικρών επιχειρήσεων εξοικονομεί χρόνο και χρήμα σε συμμόρφωση, περιττές μεγάλες κατώτατες τιμές προκαλούν στρέβλωση, ευνοώντας μικρότερες επιχειρήσεις εις βάρος μεγαλύτερων.³⁰

²⁸ Είναι επίσης πιθανό ότι ο αριθμός είναι προκατειλημμένος από την φοροδιαφυγή ΦΠΑ / πωλήσεων. Εάν αυτό οφείλεται σε πολύ υψηλό δείκτη, διατίθεται επίσης μια χαμηλότερη βασική αξιολόγηση, η οποία οφείλει να επιβάλλει κυρώσεις στη χώρα.

²⁹ ΟΟΣΑ, «Τάσεις Φόρων Κατανάλωσης 2016».

³⁰ ΟΟΣΑ, «Φορολογική βάση δεδομένων ΟΟΣΑ , φόρων κατανάλωσης», ενημερώθηκε τον Ιανουάριο του 2018.

ΔΕΙΚΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΗΚΟΤΗΤΑΣ ΦΟΡΟΥ 2018

Οι χώρες παίρνουν καλύτερες αξιολογήσεις για χαμηλότερα φορολογικά όρια. Το Ηνωμένο Βασίλειο έχει το χειρότερα αποτελέσματα με όριο ΦΠΑ 121.429 δολάρια. Πέντε χώρες έχουν τις καλύτερες αξιολογήσεις επειδή δεν έχουν κανένα γενικό όριο ΦΠΑ / φόρου επί των πωλήσεων (Χιλή, Μεξικό, Ισπανία, Τουρκία και Ηνωμένες Πολιτείες). Το μέσο φορολογικό όριο στις χώρες του ΟΟΣΑ που έχουν φορολογικό όριο ΦΠΑ είναι περίπου 49.553 δολάρια.

Πολυπλοκότητα

Παρόλο που οι φόροι κατανάλωσης είναι γενικά πιο ουδέτεροι από τους άλλους φόρους, μπορεί να είναι περίπλοκοι στην εφαρμογή τους. Οι σύνθετοι ΦΠΑ και οι φόροι επί των πωλήσεων δημιουργούν σημαντικό κόστος συμμόρφωσης για τις επιχειρήσεις που πρέπει να παραδώσουν την πληρωμή στην κυβέρνηση. Αυτό αυξάνει το συνολικό κόστος της πληρωμής των φόρων με την ανακατανομή των πόρων από τις παραγωγικές δραστηριότητες προς τη συμμόρφωση με τους φορολογικούς νόμους. Η πολυπλοκότητα του φόρου κατανάλωσης μιας χώρας υπολογίζεται από τον αριθμό ωρών που χρησιμοποιεί μια επιχείρηση για να συμμορφωθεί με τον φόρο, όπως υπολογίζεται από την συνιστώσα της PwC "πληρώνοντας φόρους το 2018" της έκθεσης "Doing Business" από την Παγκόσμια Τράπεζα.³¹

Οι χώρες παίρνουν υψηλότερες αξιολογήσεις εάν η συμμόρφωση με τους φόρους κατανάλωσης διαρκεί λιγότερες ώρες. Η Χιλή έχει τα χειρότερα αποτελέσματα με χρόνο συμμόρφωσης 124 ώρες σε ένα χρόνο. Η Ελβετία έχει το καλύτερο αποτέλεσμα καθώς χρειάστηκε μόνο οκτώ ώρες το χρόνο για να συμμορφωθεί με τον φόρο κατανάλωσης. Ο μέσος όρος ωρών συμμόρφωσης στον ΟΟΣΑ είναι 52,9 ώρες.

³¹ PwC και ο όμιλος της Παγκόσμιας Τράπεζας, «Πληρώνοντας φόρους 2018»

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ

Οικονομική επιστήμη είναι η επιστήμη που ασχολείται με τη μελέτη των τρόπων αξιοποίησης των περιορισμένων παραγωγικών συντελεστών που διαθέτουν οι κοινωνίες για την παραγωγή αγαθών και υπηρεσιών και για τη διανομή αυτών μεταξύ των ατόμων και των κοινωνικών ομάδων κατά τον αποτελεσματικότερο τρόπο. Είναι γεγονός ότι η γλώσσα της οικονομίας εξελίχθηκε τουλάχιστον στη Δύση, με διαφορετικό τρόπο από ότι η γλώσσα άλλων επιστημών. Η παραγωγή οικονομικών κειμένων είναι τεράστια και στοχεύει στην επικοινωνία τόσο διαφορετικών μεταξύ τους κοινών ώστε, αυτό το οποίο ονομάζουμε κείμενο της οικονομικής γλώσσας, να καταλήγει να είναι ένας ορισμός τόσο ευρύς και γενικός που να επιτρέπει την ταυτόχρονη ένταξη ενός τέτοιου κειμένου σε περισσότερες από μια τυπολογίες και κατηγοριοποιήσεις.

Το απόσπασμα που επέλεξα να μεταφράσω με την παρούσα εργασία αποτελεί ένα μέρος από την έρευνα που διεξήγαγε το Κρατικό Κέντρο Φορολογίας σχετικά με το Δείκτη Διεθνούς Φορολογικής Ανταγωνιστικότητας για το 2018. Ο Δείκτης Διεθνούς Φορολογικής Ανταγωνιστικότητας (ITCI) επιδιώκει να μετρήσει το βαθμό στον οποίο το φορολογικό σύστημα μιας χώρας τηρεί δύο σημαντικές πτυχές της φορολογικής πολιτικής: την ανταγωνιστικότητα και την ουδετερότητα. Στο συγκεκριμένο απόσπασμα συγκρίνονται και αναλύονται οι εταιρικοί, οι μεμονωμένοι και οι φόροι κατανάλωσης διαφόρων κρατών του κόσμου. Επομένως πρόκειται για ένα κείμενο πληροφοριακού χαρακτήρα, το οποίο στοχεύει στην ενημέρωση του αναγνωστικού κοινού όσον αφορά το Δείκτη Διεθνούς Φορολογικής Ανταγωνιστικότητας για το έτος 2018.

Η σύνταξη κάθε οικονομικού κειμένου αποτελεί μια πράξη με συγκεκριμένο σκοπό, αυστηρά καθορισμένη λειτουργία και αποσκοπεί στην επίτευξη ενός συγκεκριμένου αποτελέσματος. Η ίδια παραδοχή ισχύει και για τη μετάφραση οικονομικών κειμένων, άσχετα με το αν υπάρχει ταύτιση σκοπού λειτουργίας και αποτελέσματος ή όχι μεταξύ πρωτοτύπου και μεταφράσματος. Εφόσον η διαδικασία της μετάφρασης εμπεριέχει τη διαδικασία της μεταφοράς, συνεπάγεται ότι η διαδικασία της μετάφρασης συνιστά μεταβολή και συνεπώς κατασκευή μέσω της μεταβολής και ανακατασκευής των σημειωτικών δεδομένων στο πλαίσιο μιας άλλης γλώσσας.

Σε αντίθεση με άλλες επιστήμες παρατηρείται ότι, από πολύ νωρίς, ο οικονομικός λόγος αρθρώνεται μέσω των διάφορων εθνικών γλωσσών. Η διαμόρφωση της αγγλικής οικονομικής γλώσσας και των ειδικών όρων της ακολούθησε, σε μεγάλο βαθμό, τον τρόπο διαμόρφωσης της κοινής αγγλικής γλώσσας. Βέβαια ένα κείμενο της οικονομικής γλώσσας είναι ένα κείμενο που διατυπώνει και μεταδίδει πληροφορίες οικονομικού περιεχομένου. Έχοντας ως σκοπό την ειδική επικοινωνία, την επικοινωνία δηλαδή, μεταξύ α) ειδικών του ίδιου ή διαφορετικών οικονομικών κλάδων και β) ειδικών και μη ειδικών κειμένων. Τέλος τα οικονομικά κείμενα περιλαμβάνουν όλα τα στοιχεία που συνυπάρχουν και πλαισιώνουν έναν πολιτισμό σε όλες του τις εκδηλώσεις

Ένα από τα κύρια χαρακτηριστικά της οικονομικής γλώσσας, το οποίο το συναντάμε και στο παρόν κείμενο είναι η μονοαναφορικότητα. Ο όρος μονοαναφορικότητα δεν χρησιμοποιείται για να δηλώσει ότι κάθε όρος έχει μόνο ένα σημείο αναφοράς, αλλά για να δηλώσει, ότι σε ένα συγκεκριμένο κειμενικό περιβάλλον, επιτρέπεται μόνο μια σημασία, γεγονός που προσδίδει στους όρους σημασιακή μοναδικότητα (Gotti 2005:33). Χαρακτηριστικό παράδειγμα στο παρόν απόσπασμα αποτελεί ο όρος *asset*, ο οποίος μπορεί να μεταφραστεί ποικιλοτρόπως εντός συγκεκριμένου περιβάλλοντος. Σε ένα νομικό κείμενο θα μεταφράζοταν ως *περιουσιακό στοιχείο*. Στην εν λόγω περίπτωση εφόσον το κείμενο είναι οικονομικού χαρακτήρα και συγκεκριμένα φορολογικού περιεχομένου, θα μεταφραστεί ως *στοιχείο ενεργητικού*.

Στην ειδική ορολογία, οι περισσότεροι όροι ανήκουν στην κατηγορία των συντομογραφιών, όπου διατηρούνται μόνο τα αρχικά γράμματα κάθε λέξης (Cruz-Pinol 1999:2). Ως συντομογραφία ορίζεται η απόδοση λέξης ή φράσης σε βραχύτερη μορφή με παράληψη τμήματος της λέξης ή τμημάτων των λέξεων (Μπαμπινιώτης). Οι συντομογραφίες απαντώνται με μεγάλη συχνότητα στην οικονομική γλώσσα και στην πλειοψηφία τους έχουν καθιερωθεί στο λεξικό της. Χαρακτηριστικό παράδειγμα συντομογραφίας στο κείμενο μας αποτελεί ο *ITCI* (International Tax Competitiveness Index), ο οποίος στα ελληνικά μεταφράζεται ως *Δείκτης Διεθνούς Φορολογικής Ανταγωνιστικότητας*. Στο μετάφρασμα προκειμένου να ρέει ευκολότερα ο λόγος, χρησιμοποιείται η αγγλική συντομογραφία, αφού αρχικά έχει διευκρινιστεί περί τίνος πρόκειται. Μια ακόμη συντομογραφία που εμφανίζεται συχνά είναι ο *OECD* (Organisation for Economic Co-operation and Development). Σε αυτήν την περίπτωση υπάρχει η αντίστοιχη συντομογραφία στα ελληνικά *ΟΟΣΑ* (Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης). Ο Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και

Ανάπτυξης είναι διεθνής οργανισμός εκείνων των αναπτυγμένων χωρών που υποστηρίζουν τις αρχές της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας και της οικονομίας της ελεύθερης αγοράς. Δημιουργήθηκε το 1948 ως Οργανισμός Ευρωπαϊκής Οικονομικής Συνεργασίας (Organisation for European Economic Co-operation - OEEC), με σκοπό να διαχειριστεί το σχέδιο Μάρσαλ για την ανοικοδόμηση της Ευρώπης μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Αργότερα η ιδιότητα μέλους της επεκτάθηκε και σε μη ευρωπαϊκά κράτη. Στο μετάφρασμα εφόσον υπάρχει ελληνική συντομογραφία, χρησιμοποιήθηκε για τους ίδιους λόγους με παραπάνω. Ο όρος *R&D* (Research and Development) αποτελεί ακόμη μια συντομογραφία, της οποίας η αντιστοιχία στα ελληνικά είναι *E&A* (Έρευνα και Ανάπτυξη). Πιο συγκεκριμένα πρόκειται για τη μείωση του φόρου σε δαπάνες έρευνας (*R&D tax credit*). Μια εξίσου σημαντική συντομογραφία είναι ο όρος *PwC* (Audit and assurance, consulting and tax services). Το *PwC* είναι ένα παγκόσμιο δίκτυο εταιρειών που παρέχουν υπηρεσίες παγκόσμιας κλάσης για την εξασφάλιση, τη φορολογία και τις συμβουλευτικές υπηρεσίες για την επιχείρησή σας. Στο μετάφρασμα χρησιμοποιείται η αγγλική συντομογραφία καθώς δεν υπάρχει αντίστοιχη στα ελληνικά. Φυσικά εξηγείται σε παρένθεση η σημασία της παραπάνω συντομογραφίας, ώστε να μπορεί να γίνει κατανοητή από το ευρύτερο κοινό.

Ένα ακόμη χαρακτηριστικό της οικονομικής γλώσσας αποτελούν τα αρκτικόλεξα. Τα αρκτικόλεξα είναι λέξεις που σχηματίζονται από τα αρχικά γράμματα ή συλλαβές άλλων λέξεων (Μπαμπινιώτης). Αναλυτικότερα είναι βραχυγραφίες, οι οποίες διαφέρουν από τις συντομογραφίες ως προς τη φωνολογική αντιμετώπιση τους. Δηλαδή μπορούν να διαβαστούν ως ολοκληρωμένες λέξεις, σε αντίθεση με τις συντομογραφίες όπου κάθε γράμμα προφέρεται ξεχωριστά. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αρκτικόλεξου τόσο στην αγγλική όσο και στην ελληνική οικονομική γλώσσα αποτελεί ο όρος *VAT* (value added tax) ή *ΦΠΑ* (φόρος προστιθέμενης αξίας). Πρόκειται για έναν έμμεσο φόρο που επιβλήθηκε από το "Παράγωγο Δίκαιο" του Κοινοτικού Δικαίου στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Παρόμοιος όμως φόρος υφίσταται και σε περίπου 30 κράτη εκτός Κοινότητας σε διάφορες ηπείρους. Στο μετάφρασμα χρησιμοποιείται το ελληνικό αρκτικόλεξο για τους λόγους που προαναφέρθηκαν στην προηγούμενη παράγραφο. Δύο ακόμα περιπτώσεις αρκτικόλεξων είναι οι όροι *LIFO* (Last In First Out) και *FIFO* (First In First Out). Για τους εν λόγω όρους δεν υπάρχει αντίστοιχο αρκτικόλεξο στα ελληνικά, επομένως διατηρούμε την αγγλική εκδοχή, η οποία έχει υιοθετηθεί και από τους Έλληνες ειδικούς

του κλάδου της οικονομίας. Με τη LIFO τα αγαθά που εισέρχονται τελευταία παρέχουν τα κόστη προκειμένου να κοστολογηθούν οι πωληθείσες μονάδες, ενώ το τελικό απόθεμα κοστολογείται με τις τιμές του αρχικού αποθέματος και των αρχικών αγορών. Αντίθετα η μέθοδος *FIFO* προϋποθέτει ότι τα αποθέματα που αγοράστηκαν ή παράχθηκαν πρώτα, πωλούνται και πρώτα. Κατά συνέπεια το απόθεμα του τέλους της περιόδου, κατά την απογραφή, είναι τα πλέον αγορασθέντα ή παραχθέντα.

Μια ακόμη τακτική που ακολουθείται συχνά, κυρίως κατά τη μετάφραση κειμένων από την αγγλική γλώσσα, είναι η διατήρηση της ξενόγλωσσας βραχυγραφίας. Η στρατηγική αυτή ακολουθείται σε περιπτώσεις κατά τις οποίες το προς μετάφραση κείμενο είναι καθαρά επιστημονικό και απευθύνεται σε απολύτως εξειδικευμένο κοινό. Χαρακτηριστικό παράδειγμα βραχυγραφίας στο κείμενό μας αποτελούν οι όροι *LIFO* και *FIFO*. Οι παραπάνω βραχυγραφίες έχουν ενσωματωθεί με την ξενόγλωσση μορφή τους στο λεξικό της ελληνικής οικονομικής γλώσσας. Αυτή η πρακτική χρησιμοποιείται κυρίως σε τυποποιημένα και εκσυγχρονιστικά κείμενα με υψηλό βαθμό εξειδίκευσης και αυστηρά καθορισμένο επικοινωνιακό σκοπό. Η επιλογή της ξενόγλωσσας βραχυγραφίας οφείλεται στο γεγονός ότι η μετάφραση της είτε δυσχεραίνει την ανάγνωση της ως αρκτικόλεξου, είτε δεν συμφωνεί με τους φωνολογικούς κανόνες της ελληνικής, είτε παράγει αποτέλεσμα το οποίο δεν πληροί τα κριτήρια της σαφήνειας και της ανακλησιμότητας, που στην περίπτωση αυτή αποτελούν ίσως τον καθοριστικό παράγοντα της συντομογραφημένης μορφής.

Την «προσθετική» ανάγκη της γλώσσας της οικονομίας, η οποία απορρέει από την εξέλιξη της ανθρώπινης οικονομικής δραστηριότητας, τη διεύρυνση των υφιστάμενων κλάδων της οικονομίας και την εμφάνιση νέων οικονομικών δεδομένων, τα οποία χρήζουν περιγραφής, καλύπτουν οι σύνθετες λέξεις. Παραδείγματος χάριν από τον όρο *cost* προέκυψε ο σύνθετος όρος *cost recovery* ο οποίος θα μπορούσε ανάλογα με το συγκείμενο να μεταφραστεί είτε ως κόστος περισυλλογής είτε ως κάλυψη κόστους. Στο κείμενο μας τον συναντάει κανείς σε μια πιο σύνθετη μορφή του ως *capital cost recovery* το οποίο μεταφράζεται στα ελληνικά ως ανάκτηση κόστους κεφαλαίου.

Η ελληνική γλώσσα, παρόλο που δύναται να σχηματίζει με ευκολία σύνθετες λέξεις, όταν καλείται να αντιμετωπίσει το φαινόμενο της μετάφρασης αγγλικών, σύνθετων οικονομικών όρων καταφεύγει, συχνά, στην περίφραση. Χαρακτηριστικό παράδειγμα του κειμένου μας αποτελεί ο σύνθετος όρος *carryback* ο οποίος στα ελληνικά

αποδίδεται ως *αναδρομική αφαίρεση ζημιών*. Στην αγγλική γλώσσα το φαινόμενο των σύνθετων λέξεων εμφανίζεται σπανιότερα ή εναλλάξ, με τη σύνδεση των δύο λέξεων με παύλα (π.χ. write-off, flat-rate taxes). Όμως η χρήση παύλας μεταξύ δύο λέξεων που σχηματίζουν μια σύνθετη λέξη είναι ελαστική και οι κανόνες σχηματισμού σύνθετων λέξεων που σχηματίζουν τον ειδικό όρο αυθαίρετοι (Stolze στο Παριανού 2004:341). Αν και η παύλα στα αγγλικά χρησιμοποιείται τη στενή σχέση μεταξύ δύο λέξεων, δεν υπάρχουν κανόνες που να απαγορεύουν τη χρήση της, η οποία αποφασίζεται κάθε φορά από τον χρήστη, με αποτέλεσμα τη συχνά λάθος ή ασυνεπή χρήση της.

Σύμφωνα με τον Yule οι παράγωγες λέξεις αποτελούν την πιο διαδεδομένη διαδικασία σχηματισμού νέων λέξεων της αγγλικής γλώσσας. Παράγωγες λέξεις σχηματίζονται με προθήματα (prefixes), τα επιθήματα (suffixes) και τα ενθήματα (infixes). Όσον αφορά την αγγλική οικονομική γλώσσα, χρησιμοποιεί κυρίως προθήματα για παράδειγμα -in, -re, -en (όπως με τους όρους income, ensure, resource).

Ένα ακόμη φαινόμενο το οποίο τα τελευταία χρόνια φαίνεται να έχει απασχολήσει τη μετάφραση είναι οι ιδιωτισμοί. Οι ιδιωτισμοί είναι σταθερές ενώσεις λέξεων για τις οποίες δεν ισχύουν οι μορφοσυντακτικοί, συνταγματικοί και σημασιολογικοί κανόνες των ελεύθερων ενώσεων λέξεων. Πρόκειται για «(...) κάθε ομάδα μορφημάτων ή λέξεων, η σημασία της οποίας δεν μπορεί να εξαχθεί από τις σημασίες των επιμέρους μερών του» (Healey 1968:71). Αποτελούν αναμφίβολα στοιχείο της οικονομικής όπως και κάθε ειδικής γλώσσας και δημιουργούνται για ποικίλους λόγους, όπως η κάλυψη των προσθετικών αναγκών της γλώσσας της οικονομίας, η λεξική διατύπωση νέων ιδεών και πραγματικοτήτων, με διαδικασίες όπως ο εκμεταφορισμός. Χαρακτηριστικό παράδειγμα στο κείμενο μας αποτελεί ο όρος *φορολογική σφήνα*.

Στον παραπάνω όρο παρατηρείται το φαινόμενο της ιδιωτικής ιδιότητας. Πρόκειται σύμφωνα με τον Burger (στο Παριανού/Κελάνδριας 2000:267-8) ως η συνολική σημασία της έκφρασης που δεν εξαρτάται από τη σημασία των μεμονωμένων στοιχείων της. Η ιδιωτική ιδιότητα αφορά τη σχέση μεταξύ της σημασίας του συνόλου της ιδιωτικής έκφρασης και της σημασίας των μεμονωμένων στοιχείων που την απαρτίζουν. Η σχέση αυτή δεν είναι αρμονική και πάντα παρουσιάζει αποκλίσεις μεταξύ των δύο σημασιών, άλλοτε ολικές και άλλοτε μερικές. Χαρακτηριστικό παράδειγμα μερικής σημασιολογικής απόκλισης αποτελεί ο όρος *φορολογική σφήνα*. Το συντακτικό στοιχείο «φορολογική» περιλαμβάνει μια μεταφορική ή κάπως

διαφοροποιημένη σημασία από την κυριολεκτική σημασία. Αντίθετα, το δεύτερο συντακτικό στοιχείο «σφήνα» έχει κυριολεκτική και καθόλου μεταφορική σημασία. Ως ελεύθερη ένωση λέξεων η έκφραση «φορολογική σφήνα» θα μπορούσε να έχει κυριολεκτική σημασία, πιθανότατα που, ωστόσο, είναι περιορισμένη ή ανύπαρκτη, με αποτέλεσμα να υπερτερεί η χρήση του ιδιωτισμού.

Ένα ακόμη ζήτημα που αντιμετωπίζουν τα ειδικά κείμενα και κατ' επέκταση και τα οικονομικά είναι η διπλή ορολογία. Η προσέγγιση που ακολουθείται εδώ δεν αφορά πρωτίστως το είδος του κειμένου αλλά τον αποδέκτη του μεταφράσματος. Όταν το προς μετάφραση κείμενο απευθύνεται σε μη ειδικό κοινό είναι σκόπιμο να αποφεύγεται η αναίτια χρήση συνώνυμων όρων. Για παράδειγμα το κείμενο αφετηρίας μας σε περίπτωση που μεταφράζεται για μη ειδικό κοινό, περιέχει τον όρο *capital cost*, δεν έχει τόσο σημασία η επιλογή της χρήσης του ενός ή του άλλου εκ των δύο ελληνικών συνώνυμων όρων (κόστος κεφαλαίου, δαπάνες κεφαλαίου) αλλά η αποφυγή της εναλλάξ χρήσης τους, η οπού ενδέχεται να δυσχεράνει την ανάγνωση του από τον αναγνώστη που δεν είναι εξοικειωμένος με την οικονομική ορολογία. Το κοινό-στόχος, συνεπώς, είναι παράγοντας που καθορίζει τις μεταφραστικές επιλογές και επηρεάζει την απόφαση ως προς την αντιμετώπιση της διπλής ή της πολλαπλής ορολογίας.

Ολοκληρώνοντας το μετάφρασμα του κειμένου καθώς και τον σχολιασμό θα ήταν χρήσιμο να γίνει μια καταγραφή συμπερασμάτων άλλα και των οφελών που αποκομίστηκαν από τη διαδικασία αυτή. Αρχικά, πρέπει να τονίσουμε το καθοριστικό ρόλο της σύνταξης του γλωσσαρίου και των παράλληλων κειμένων. Για την ολοκλήρωση του μεταφράσματος διεξήχθη διερεύνηση του τομέα της οικονομίας και στην ανεύρεση παράλληλων κειμένων από τα οποία επιλέξαμε την κατάλληλη ορολογία για το συγκεκριμένο περιεχόμενο. Η κατάταξη των όρων σε γλωσσάρι όχι μόνο διευκόλυνε τη διαδικασία της μετάφρασης αλλά αποτελεί και εργαλείο που θα φανεί χρήσιμο στη μετάφραση παρόμοιων κειμένων που εντάσσονται στον τομέα της οικονομίας. Στη συνέχεια, η μετάφραση συντάχθηκε με βάσει τη λειτουργική προσέγγιση, δηλαδή στόχος ήταν η δημιουργία ενός λειτουργικού κειμένου που μεταφέρει το εννοιολογικό περιεχόμενο του άρθρου και ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του μέσου αναγνωστικού κοινού. . Εν κατακλείδι, έγινε μια προσπάθεια να παραχθεί ένα μετάφρασμα, το οποίο θα διακρίνεται από συνοχή, συνεκτικότητα και ενιαίο ύφος.

ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΟΡΟΣ	ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΟΣ	ΠΗΓΗ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗΣ
Corporate income tax	Φόρος εταιριών	Οδηγία 2011/96/ΕΕ του Συμβουλίου σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες διαφορετικών κρατών μελών, Παράρτημα Ι μέρος Α, ΕΕ L 345/2011 CELEX:32011L0096/EL (iate)
Direct tax	Άμεσος φόρος	Συμφωνία για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου;ΕΕΕΚ L 336/1994 (iate)
Profit	Κέρδος	ΕΛΕΤΟ/Συλλογικό μέλος ΕΛ.Ο.Τ./ΤΕ48/ΟΕ1 "Ορολογία Πληροφορικής"-Έγκριση ΓΕΣΥ 9 (iate)
OECD	ΟΟΣΑ	N 4110/1961 Συμφωνία περί ιδρύσεως του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Αναπτύξεως, ΣΔΣ (Υπ. Εξ.), ΦΕΚ Α' 150/1961, σ. 411 όπου παρατίθεται και η Σύμβαση' Ραπτάρχης, τ. 40, σ. 256. (iate)
Levy	Εισφορά	Dec. 95/222/EC, Euratom, ECSC (1) OJ L 141/95 p.68 (iate)
After tax rate	Συντελεστής απόδοσης μετά τους φόρους	Δελτίο των Ε.Κ., συμπλήρωμα 4/1991 (iate)
Wage	Αμοιβή	Οδηγία 2006/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006.

		για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης (αναδιατύπωση) (iate)
Tax revenue	Φορολογικά έσοδα	Γλωσσάριο ΦΠΑ (iate)
Recovery	Οικονομική ανάκαμψη	ΟΜΑΔΑ-Γ.Κατσαράκης-ΕΛΕΤΟ (Ελληνική Εταιρεία Ορολογίας) (iate)
Capital formation	Σχηματισμός κεφαλαίου	European System of Accounts (ESA) 1995 - EUROSTAT, EC, ECB - ISBN 92-827-7954-8 (EN); (iate)
Depreciation	Υποτίμηση	Έκθεση της Επιτροπής «Έκθεση του Μηχανισμού Επαγρύπνησης 2018», CELEX:52017DC0771/EL (iate)
Taxable income	Φορολογητέο εισόδημα	Ν.Προκόβας,οικονομολόγος-ερευνητής,επιστ.συνεργάτης Paris I (iate)
Capital allowances	Φορολογικές αποσβέσεις	Ν.Προκόβας,οικονομολόγος-ερευνητής,επιστ.συνεργάτης Paris I (iate)
Write-off	Παραγραφή χρέους	Institution: EEA; Title: GEMET - GEneral Multilingual Environmental Thesaurus; Publication Year: 1999; Publication Month: August; Volume No: 5; (iate)
Distributed profit	Διανεμηθέν κέρδος	Γ.Μουσταφέλλος,Λεξικόν Λογιστικών Όρων,Θεσ/νίκη 1971 (iate)
Loss offset	Συμψηφισμός ζημιών	Κατευθυντήριες γραμμές EAT σχετικά με την Εξελιγμένη Προσέγγιση Μέτρησης (EIPM) – επεκτάσεις και αλλαγές

		(EBA/GL/2012/01) http://www.eba.europa.eu/document/s/10180/105108/EBA_2012_001800_00_EL_COR_final.pdf (iate)
carryback	Αναδρομική αφαίρεση ζημιών	Ν.Προκόβας,οικονομολόγος-ερευνητής,επιστ.συνεργάτης Paris I (iate)
Current loss	Τρέχουσα ζημιά	ΕΣΟΛ 446 (iate)
Tax rebate	Φορολογική έκπτωση	Γ.Μαραγκός,με βάση το γλωσσάριο στατιστ.όρων Κ.Αθανασιάδη (iate)
Tax burden	Φορολογική επιβάρυνση	Οδ. 78/660/ΕΟΚ, ΕΕ L 222/78, άρθ. 43.1.10, σ. 26; ΠΔ 06.002, σ. 32; Οδ. 83/349/ΕΟΚ, ΕΕ L 193/83, άρθ. 29.4, σ. 9 και άρθ. 34.10, σ. 12 (iate)
Loss provision	Πρόβλεψη ζημιών	Δελτίο των Ε.Κ.,συμπλήρωμα 4/1991
Tax incentive	Φορολογικό κίνητρο	“tax incentive”. Χρυσοβιτσιώτη, Ι. Σταυρακοπούλου Ι. [τ. Διευθυντές Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος]. Αγγλοελληνικό και Ελληνοαγγλικό Λεξικό Εμπορικών, Τραπεζικών, Οικονομικών και Χρηματοοικονομικών Όρων. Εκδόσεις Παπαζήση, 5η έκδοση. Αθήνα, 2001. ISBN 960-220-316-1 (iate)
Taxpayer	Φορολογούμενη εταιρεία	Πρόταση ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ για κοινή ενοποιημένη βάση φορολογίας εταιρειών (ΚΕΒΦΕ) (iate)
Deadweight loss	καθαρή απώλεια ευημερίας	Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων - University of Ioannina http://users.uoi.gr/alapatin/files/Lec

		%205_Monopoly%20Inneficiency.pdf [15/03/2016] (iate)
Tax compliance	φορολογική συμμόρφωση	Ανακοίνωση της Επιτροπής. Ένα δικαιότερο και αποδοτικότερο σύστημα φορολόγησης των εταιρειών στην Ευρωπαϊκή Ένωση: 5 νευραλγικοί τομείς δράσης. COM/2015/0302, CELEX:52015DC0302/EL > Σύνδεσμος προς το έγγραφο 1, http://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:5e1fd1b0-15b7-11e5-a342-01aa75ed71a1.0017.02/DOC_1&format=PDF [29.9.2015] (iate)
Expenditure	Δαπάνη	Κ.Παπαγεωργίου,καθηγ.Γεωργικής Οικονομίας,Γεωργικό Παν/μιο Αθηνών (iate)
Easy-term loan	Συμπληρωματική δανειοδότηση	Σ.Νέστωρ,δικηγόρος,LL.M(Harv.) (iate)
Harmful tax practices	Επιζήμιες φορολογικές πρακτικές	http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/HTML/?uri=CELEX:52015DC0136 (iate)
Individual tax	Φόρος (επί του εισοδήματος) φυσικών προσώπων	Dec. 93/337/EEC (1) OJ L 134/93 p.26 (iate)
Capital gains	Κέρδη κεφαλαίου	European System of Accounts (ESA) 1995 - EUROSTAT, EC, ECB - ISBN 92-827-7954-8 (EN); (iate)
Payroll tax	Φόρος επί του συνολικού μισθού	Γ.Μαραγκός,με βάση το γλωσσάριο στατιστ.όρων Κ.Αθανασιάδη (iate)

TAX FOUNDATION

Flat rate	Πάγιος συντελεστής	ΟΜΑΔΑ-Γ.ΚΑΤΣΑΡΑΚΗΣ - ΕΛΕΤΟ (Ελληνική Εταιρεία Ορολογίας) (iate)
Consumption tax	Ειδικός φόρος κατανάλωσης	N 2859/2000, Κύρωση Κώδικα Φόρου Προστιθεμένης Αξίας, άρθ. 2, ΦΕΚ 248/2000' Πρόταση οδηγίας σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας, άρθ. 1, έγγρ. 8973/05, σ. 25 (iate)
Double taxation	Διπλή φορολογία	Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου του Βελγίου αποσκοπούσα στην αποφυγή διπλής φορολογίας και την πρόληψη της φοροδιαφυγής σε σχέση προς τους φόρους επί του εισοδήματος, ΦΕΚ Α' 266/2005 (27.1.2020) (iate)
Ordinary income	Σταθερό εισόδημα	ΟΜΑΔΑ-ΚΑΤΣΑΡΑΚΗΣ - ΕΛΕΤΟ (Ελληνική Εταιρεία Ορολογίας) (iate)
Tax wedge	Φορολογική σφήνα	Χρυσοβιτισιώτης, Σταυρακόπουλος, Λεξικό οικονομικών κλπ όρων, 2001 (iate)
Tax threshold	Κατώτατο φορολογικό όριο	ΟΜΑΔΑ-ΚΑΤΣΑΡΑΚΗΣ - ΕΛΕΤΟ (Ελληνική Εταιρεία Ορολογίας) (iate)
Tax evasion	Φοροδιαφυγή	Οδηγία 2004/56/ΕΚ της 21/4/2004 για τροποποίηση της οδ. 77/799/ΕΟΚ όσον αφορά την αμοιβαία συνδρομή των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών στον τομέα των άμεσων φόρων, ορισμένων ειδικών φόρων

TAX FOUNDATION

		κατανάλωσης και των φόρων επί των ασφαλίσεων, αιτιολ. παρ. 1, ΕΕ L 127/2004, CELEX:32004L0056/EL (iate)
--	--	---

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ

Γεώργιος Ι. Αγαπητός (2008). ΛΕΞΙΚΟ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ. Αθήνα: ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΓΑΠΗΤΟΣ

Παναγιώτης Ι. Κελάνδριος (2007). Η Μετάφραση των Οικονομικών Κειμένων. Αθήνα: Δίαυλος

Γ. Μπαμπινιώτης (2002). ΛΕΞΙΚΟ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ. Αθήνα: ΚΕΝΤΡΟ ΛΕΞΙΚΟΛΟΓΙΑΣ Ε.Π.Ε.

Δημήτρης Σταματόπουλος, Πάρης Σταματόπουλος, Γιάννης Σταματόπουλος (2015). ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ. Αθήνα: forin[®] ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ

